

Wiadomość Tygodnia

148 ZEBRANIE PLENARNE KWPZM W DĘBOWCU

Sanktuarium Matki Bożej z La Salette w Dębowcu gości wyższych przełożonych zakonów męskich, zebranych na 148 zebraniu plenarnym KWPZM. Tematem przewodnim spotkania jest refleksja o Kościele po pandemii.

Spotkanie rozpoczęło się wspólną modlitwą jutrzni w kaplicy domu rekolekcyjnego oraz medytacją ks. Bohdana Dutko MS, poświęconą duchowemu wymiarowi przesłania Matki Bożej z La Salette w 175 rocznicę objawienia

Po przejściu na aulę o. Janusz Sok CSsR, przewodniczący Konferencji przywitał zebranych oraz przedstawił nowych przełożonych (**Br. Franciszek Salezy Chmiel OH**, prowincjał Bonifratrów; **Ks. Sławomir Knopik SCJ**, prowincjał Sercanów SCJ; **O. Alard Krzysztof Maliszewski OFM**, prowincjał Wrocławskiej Prowincji Zakonu Braci Mniejszych pw. Św. Jadwigi; **O. Adrian Marek Mróz OCist**, opat Cystersów w Krakowie-Mogile Zakonu; **O. Rafał Piecha OSST**, delegat delegatury polsko-austriackiej Zakonu Trynitarzy; **Ks. Bartłomiej Polański SDB**, nowy inspektor wrocławskiej Inspektorii Salezjanów, który 28 maja zastąpi w tej posłudze ks. Jarosławia Pizonia SDB; **O. Tomasz Więch CRSP**, delegat generalny Barnabitów i **O. Łukasz Wiśniewski OP**, prowincjał Polskiej Prowincji Dominikanów)

Ks. prof. Zbigniew Formella SDB z Papieskiego Uniwersytetu Salezjanów z Rzymu zajął się niezwykle ważnym problemem osobowości współczesnego zakonnika oraz realnej zdolności do wspólnotowego działania wspólnot życia konsekrowanego w kontekście dynamicznych zmian społecznych i kulturowych, ujawnionych w okresie pandemii Covid 19. Pandemia pokazała, że jako ludzie jesteśmy coraz bardziej wrażliwi. Ogromnie przyspieszyła wymiennosc pokoleniowa. Współcześnie odmiennosc pokoleniowa ujawnia się co pięć lat (cześniej mówiło się o okresie 25 lat).

Badania socjologiczne wykazały, że kapłani mają tendencję do nieustannego sięgania w przeszłość (*przed covidem to było inaczej ...*) Przeszłość nie powinna blokować przyszłości. Nadmiar bodźców informacyjnych powoduje zamykanie się ludzi. Pandemia to ujawniła także wśród kapłanów. Bardzo niewielu księży znalazło skuteczne metody duszpasterstwa *online* w okresie pandemii. Większość ograniczyła się do powielania dotychczasowych praktyk duszpasterskich, bez zrozumienia, że wirtualne duszpasterstwo wymaga zupełnie innego podejścia.

Wyzwanie, które stoi przed współczesnym zakonnikiem jest jak połączyć ważne elementy: rozwój, wzrost i duchowość

Po covidzie zwiększyły się ryzyka osobowościowe i wspólnotowe. Pojawiło się w skali społecznej zmęczenie, nuda, strach, zamknięcie wzajemne na siebie (ograniczenia covidowe). Wielu (także zakonników) przeniosło swe życie emocjonane do świata wirtualnego, zwiększyły się uzależnienia.

Po przerwie profesor socjologii Uniwersytetu Warszawskiego **Krzysztof Kosela** przedstawił refleksje pt. *Co dzieje się z wiarą Polaków? Socjolog o wyzwaniach dla Kościoła*. Jak stwierdził socjologowie, którzy zajmują się przemianami religijnymi są w stanie paniki. Nastąpiła nagła zmiana, która zaskoczyła wszystkich. Do roku 2018 nie obserwowano gwałtownych zmian w polskiej religijności. W 2019 rozpoczął się szybki wzrost osób deklarujących, że w ogóle nie uczestniczą w praktykach religijnych (dwukrotny wzrost w latach 2019-2021 do wysokości ok 25%).

Przyspieszona sekularyzacja w Polsce dotyczy przede wszystkim dwóch najmłodszych pokoleń: tzw. millenialsów oraz pokolenia „Z”. Chodzi o młodzież poniżej 25 roku życia. W tych grupach wiekowych około 1/3 badanych deklaruje niewiarę w Boga. Aktualnie 46% młodzieży deklaruje, że nie uczęszcza na religię.

Można więc powiedzieć, że młodzież wyprowadziła się ze świata wiary rodziców.

Pojawienie się świata wirtualnego internetu jest jednym z istotnych powodów opisanej powyżej zmiany. Internet spowodował erozję układu społecznego oraz tzw. paświnizm. Młodzi ludzie rozwijają się poza środowiska wiary. Tkwiąc w internecie niesustannie przebywają w swojej „bance”, wpadają też w samotność oraz izolację. Równocześnie okazuje się, że wrósł w tym czasie poziom emocji negatywnych w tych grupach wiekowych (szczególnie wśród dziewcząt – bycie osobą niewierząca bardzo obniża „indeks szczęścia”).

Innym wymiarem podziału w obszarze przemian religijnych są podziały polityczne w Polsce. Znowu dotyczy to głównie młodzieży, gdzie obserwujemy na bardzo mocną tendencję lewicową (głównie wśród dziewcząt). Widzimy także spadek poziomu zaufania do instytucji religijnych w Polsce.

Na zakończenie przedpołudniowych obrad o. Janusz Sok CSsR przewodniczył wspólnotowej Eucharystii. okm

Wiadomości krajowe

WOJNA... I MOC MODLITWY. REFLEKSJA PRZEWODNICZĄCEJ KWPZZZ

Kilka tygodni temu Papież Franciszek powiedział zdanie, które mnie wewnętrznie zbulwersowało... Kiedy dowiedziałam się o ludobójstwie w Buczycy, byłam po prostu przerażona! Nie potrafiłam zrozumieć, jak ludzie XXI wieku mogą się zachowywać w ten sposób... Było i jest to dla mnie nie pojęte. Kilka dni później przeczytałam zdanie Papieża Franciszka, że wszyscy jesteśmy winni za ludobójstwo w Buczycy czyli ja też... katolicka zakonnica, która stara się żyć i mówić o Jezusie, gdzie tylko możliwe, a tutaj takie zdanie, które stało się moim zamyśleniem do tej pory. W tych dniach znalazłam w sobie pewne zrozumienie...

Istnieje opowieść o pracującym na misjach w Japonii kapłanie, który uczestniczył w międzynarodowym spotkaniu gromadzącym chrześcijan z całego świata. Do kapłana podszedł ambasador Japonii i powiedział: „Wojna jest waszą winą...”. Zaskoczony tak ostrym stwierdzeniem kapłan zapytał ambasadora, co ma na myśli. A ten odpowiedział: „Was katolików, was wszystkich. Nie mamy pokoju na świecie. To wasza wina... Czytałem o tym. Matka Boża przyszła w Fatimie, czyż nie? Przecież w to wierzyacie? Powiedziała wam, co robić, żeby światu zapewnić pokój. Cóż, nie ma pokoju świecie, więc najwyraźniej wy, katolicy, nie uczyniliście tego, o co Maryja prosiła...”.

Kapłan zastanowił się przez chwilę i zapytał: „Czyż odpowiedzialności za pokój nie ponoszą wszyscy?”.

Ambasador już wtedy pewnie odpowiedział: „Nie, ONA – Maryja przyszła do was – katolików. Nie do buddystów. Nie do hindusów. Przyszła do was i to jest wasza odpowiedzialność.”

Nie wiem, czy ta rozmowa istotnie się odbyła, ale dzisiaj jestem przekonana, bardziej, niż kiedykolwiek, że Maryja rzeczywiście przyszła do katolików, powiedziała nam jak zapewnić światu pokój i jesteśmy za to odpowiedzialni, nie tylko przed nami samymi, przed naszymi dziećmi, ale przed całym światem. Czy rzeczywiście uczyniłam w moim życiu to, o co Matka z Fatimy prosiła...?!

Proste rozwiązania...

Często grzeźniemy w codziennym życiu i łatwo zapominamy o tych wszystkich niesłychanych rzeczach, które Maryja uczyniła i wciąż czyni na świecie. Łatwo jest zapomnieć o prostych rozwiązaniach dostępnych nam i całemu światu dzięki JEJ potężnemu wstawiennictwu. Kiedy zaplątujemy się w sprawy tego świata, rozwiązanie nie musi być przytłaczające. W istocie jest ono bardzo proste: weź różaniec i zwróć się do Matki Bożej. Służebnica

Boża – siostra Łucja do Santos, jedno z dzieci fatimskich, zapewnia nas: „Najświętsza Dziewica w tych ostatnich czasach, w których żyjemy, nadała odmawianiu różańca nową skuteczność, do tego stopnia, że nie ma takiego problemu, obojętnie jak byłby trudny, czy doczesnego, czy nade wszystko duchowego, w życiu osobistym każdego z nas, naszych rodzin... który nie mógłby zostać rozwiązany przez różaniec. Nie ma takiego problemu, mówię – podkreśla portugalska mniszka – obojętnie jak byłby trudny, którego nie moglibyśmy rozwiązać modlitwą różańcową...”

Wojna, to przecież kumulacja zła w świecie. Każdy grzech przyczynia się do kolejnej wojny, bo wtedy zło przeważa... Przecież byłam w Fatimie, nawet żyłam blisko żyjącej jeszcze wtedy S. Łucji w Coimbrze i dobrze wiem, co mówiła Maryja w Fatimie. Czy rozumiałam? Pokuta, Różaniec i oddanie się Niepokalanemu Sercu Maryi... oto lekarstwo na wojny tego świata, bo nikt nie może stale żyć w grzechu i nieustannie odmawiać różańca: albo ten człowiek porzuci grzech, albo porzuci różaniec...

Moc modlitwy...

Jeszcze leżąc w szpitalu, Św. Jan Paweł II prosił o przyniesienie mu trzeciej części Tajemnicy Fatimskiej, by mógł ją po raz kolejny odczytać. Ta część mówi o zabójstwie Biskupa odzianego w biel. Jan Paweł II wiedział, że to on był tym biskupem, lecz zdawał sobie sprawę, że jego życie

zostało oszczędzone. Tajemnica ta poka-
zała światu na nowo, że bieg wydarzeń
może zostać zmieniony dzięki modlitwie.
Ścieżki historii, ludzkiej egzystencji, nie

muszą koniecznie być ustalone z góry?
Istnieje bowiem Opatrzność „Maczyna
dłoń”, która może zainterweniować i spra-
wić, iż pewny swego celu strzelec

spudłuje... Maczyna dłoń z Fatimy spra-
wiła ten cud. Modlitwa... czyni cuda!

S. Dolores Zok, przewodnicząca
KWPZZZ

NA JASNEJ GÓRZE RODZI I KSZTAŁTUJE SIĘ NIEJEDNO POWOŁANIE

– Bez modlitwy nie będzie dobrych i świętych pasterzy – przy-
pominają paulini. Proszą o wołanie do Boga w intencji kapłanów
i o nowe powołania. Kustosz Jasnej Góry zauważa, że „gdyby-
śmy tyle czasu, ile spędzamy na narzekaniu na kapłanów po-
święcili na modlitwę, to mielibyśmy samych świętych księży”. W
Niedzielę Dobrego Pasterza rozpoczął się w Polsce Tydzień
Modlitw o Powołania do Kapłaństwa i Życia Konsekrowanego.
Na Jasnej Górze rodzi i kształtuje się niejedno powołanie.

O. Waldemar Pastusiak prosi, by „jeśli widzimy braki u kapła-
nów, może u naszych proboszczów, u paulinów także, to naj-
pierw spróbujemy się za nich pomodlić”. – Uwierzcie, modlitwa
ma wielką moc. Kapłani z ludu wzięci dla ludu są przeznaczeni.
Mają swoje słabości i popadają w grzechy, za które jak każdy
wierny odpowiadają przed Bogiem, ale wierni mają prawo wy-
magać więcej a kapłani mają obowiązek spełniać te oczekiwa-
nia. Ale by tak było potrzeba waszej modlitwy, waszego zaan-
gażowania przed Bogiem – mówił w dzisiejszym kazaniu ku-
stosz Jasnej Góry.

Zachęcał też do modlitwy o nowe powołania, „bo kapłanów już
brakuje”.

Jasna Góra jest szczególnym miejscem niemal dla wszystkich
wybranych na wyłączną służbę Bogu. To tu kształtuje się nie-
jedno powołanie. Jak je rozpoznać, uczą się w jasnogórskiej
„Szkołe Maryi” zwłaszcza maturzyści.

– Wiele siostr zakonnych to powołania jasnogórskie – maryjne –
zauważyła s. Jana, urszulanka Unii Rzymskiej. Podkreśliła, że
„to powołania wychodzące na pieszych pielgrzymkach lub wy-
klęczane tu, w Kaplicy. To Maryja wskazała na Jezusa, pomogła
rozeznaczyć powołanie”.

Od pierwszego czwartku maja na Jasnej Górze rozpoczęła się
inicjatywa „Powołani dla powołanych”. W każdy pierwszy czwar-
tek miesiąca na nocnym czuwaniu gromadzić się będą kapłani,
klerycy, siostry zakonne i zakonnicy, ci, którzy odkrywają ży-
ciową drogę oraz wszyscy, którym sprawa powołań jest bliska.
Czwanie rozpoczyna się w Kaplicy Matki Bożej po Apelu i trwa
do ok. 1.30.

MŁODE SIOSTRY ZAKOŃCZYŁY STUDIUM FORMACYJNE

Są młode, ambitne i pełne entuzjazmu.
Chcą się rozwijać, dokształcać i nie boją
się ryzykować. 13 siostr z różnych zgro-
madzeń zakonnych 8 maja zakończyły
Studium Formacyjne dla młodych konse-
krowanych. Trzyletnie zajęcia teolo-
giczno-formacyjne prowadzone przez
wykładowców akademickich z

uniwersytetów z całej Polski, dotychczas
zgrupowały 350 siostr z 6 krajów świata.

„Pracowałam dość długo w korporacji.
Szukałam nowej pracy, która pozwoliłaby
mi się rozwijać i dawała mi jakąś satys-
fakcję. Nie myślałam o życiu zakonnym,
jednak spotkałam siostry elżbietanki i za-
częłam się zastanawiać. Wiedziałam, że
jeśli nie zaryzykuję i nie pójdę, to mogę
całe życie żałować. Warto ryzykować, zo-
stawić wszystko i spróbować” – podkre-
śliła kończąca drugi rok studium s. Maria
Jana Wachnik CSSE.

„Celem Studium Formacyjnego było
stworzenie wspólnoty, gdzie pełne entu-
zjazmu młode siostry zakonne, nowi-
cjuszki, mogą być razem, rozwijać się,
budować relacje i z pasją pogłębiać
swoją wiedzę teologiczną” – podkreśliła
Przewodnicząca Konferencji Wyższych
Przełożonych Żeńskich Zgromadzeń Za-
konnych s. Dolores Zok, werbistka.

Zainicjowane przez Konferencję Wyż-
szych Przełożonych Żeńskich

– To inicjatywa, która ma pomóc twórczo, wiernie i radośnie
wspierać się nawzajem w powołaniu – mówi s. Jana.
Jasna Góra to także tradycyjnie miejsce, gdzie za dar powołania
do życia kapłańskiego dziękują neoprezbiterzy ze wszystkich
polskich diecezji i wielu zgromadzeń zakonnych. Wielu alumnów
przyjeżdża zawierzać się jeszcze przed święceniami, niektórzy
w specjalnej pieszej pielgrzymce jak klerycy III roku Wyższego
Seminarium Duchownego we Wrocławiu. Wspólne pielgrzymo-
wanie jest dla nich jedną z form przygotowań do uroczystości
obłóczyn, czyli przyjęcia sutanny.

Pod hasłem: „Wpadnij na dziesiątkę różańca” na Jasnej Górze
w wakacje proponowana jest modlitwa w intencji nowych powo-
łań. Na placu przed główną bramą wejściową ustawiony jest
specjalny namiot, w którym dyżury pełnią przedstawicielki róż-
nych zgromadzeń i zakonów.

© Biuro Prasowe Jasnej Góry

Na Jasną Górę pielgrzymują też rodziny osób powołanych i ci,
którzy wspierają powołania do kapłaństwa i życia konsekrowa-
nego. Jak mówią uczestnicy jasnogórskich spotkań, przybywają
do tronu Królowej Polski, by podziękować za zaszczyt, jaki ich
spotkał, że w ich rodzinie Bóg wybrał i powołał do swojej służby
bliską im osobę.

Modlitwa o nowe powołania to także intencja licznych czuwań i
pielgrzymek różnych zakonów, zgromadzeń zakonnych, grup
parafialnych i diecezjalnych. Za: www.jasnagora.com

Zgromadzeń Zakonnych Studium Formacji afiliowane jest do Akademii Katolickiej w Warszawie. Wspólne wykłady z teologii, psychologii i pedagogiki dotychczas zgromadziły 350 sióstr m.in. z Polski, Anglii, Ukrainy, Białorusi, Czech i Litwy. Międzyzakonne Studium Formacyjne jest odpowiedzią na zmniejszającą się od kilku lat ilość powołań.

„Młode Siostry chcą się ze sobą spotykać i dzielić swoimi doświadczeniami. Te przyjaźnie owocują współpracą międzyzakonną w późniejszych latach.

Widzę po poprzednich rocznikach, które znając się, mogą ze sobą współpracować

na różnych etapach i w różnych płaszczyznach – dodała werbistka s. Aleksandra Huf, prowadząca od 12 lat kursy dla młodych konsekrowanych.

W Polsce działa 105 czynnych zgromadzeń zakonnych zrzeszających blisko 17 tys. sióstr. Zakony prowadzą m.in. przedszkola, szkoły, domy opieki dla osób starszych, niepełnosprawnych, bezdomnych oraz domy samotnych matek. Pracują również w szpitalach, urzędach czy ośrodkach pomocy społecznej. Za: **KAI**

KAPITUŁA PROWINCJALNA PANEWNICKICH FRANCISZKANÓW

W dniach od 8 do 13 maja 2022 roku w Katowicach Panewnikach odbywa się Kapituła Prowincjalna Prowincji Wniebowzięcia NMP w Polsce. Prosimy o modlitwę, by wyprosić Boże błogosławieństwo na czas Kapituły i na decyzje, które zostaną podczas niej podjęte.

Kapitulę prowincjalną 2022 towarzyszyć będzie hasło **Słuchajcie tego, który wskazuje na zasady życia** (Hunc exaudite perhibentem dogmata vitae).

Powyższy tekst jest umieszczony w górnej części Tablicy świętej świętego Franciszka (Florencja, Kościół Świętego Krzyża – Santa Croce, Kaplica Bardich). Odnosi się do sceny Przemienienia Pańskiego: „To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie” Mt 17,5. Na malowidle Bóg Ojciec wskazuje na Franciszka jako naznaczonego stygmatami świadka doskonale wstępującego w ślady Jego umiłowanego Syna.

Zachęta zatem płynie od Boga Ojca do synów Serafickiego Patriarchy: „jego słuchajcie”. Franciszek wg Tomasza z Celano jest ukazany jako „nowy ewangelista”: „W tych najnowszych czasach, ten nowy ewangelista, jakby jedna z rzek raju, skierował na cały świat potoki Ewangelii i czynem głosił drogę Syna Bożego oraz naukę prawdy” [Żywot błogosławionego Franciszka 89,4].

W niedzielę 8 maja 2022 Kapituła rozpoczęła się o godzinie 18.30 w Kaplicy pw. św. Bonawentury, gdzie bracia kapitulni odmówili pod przewodnictwem księdza arcybiskupa Adriana Galbasa Nieszpory. Ksiądz Arcybiskup po Nieszporach przybliżył braciom temat synodalności i życzył owocnego przeżycia Kapituły

W poniedziałek 9 maja po porannych modlitwach o godz. 8.30 bracia kapitulni w procesji udali się na miejsce obrad. W sesji popołudniowej, po sprawdzeniu obecności, wszystkich zebranych przywitał Prezes Kapituły br. Alojzy Warot. Następnie w imieniu Ministra Generalnego wystąpił obecny na obradach Wizytator Generalny br. Konrad Cholewa. Bracia kapitulni zatwierdzili skrutatorów, sekretarzy pomocniczych, Regulamin i program prac Kapituły. Zostali zaakceptowani bracia wskazani do moderowania poszczególnym sesjom. Przed przerwą przyjęto rewizorów sprawozdań klasztornych, a także redaktorów listu do Braci w Prowincji, telegramu do Ministra Generalnego i telegramu do Metropolity katowickiego.

Po przerwie sprawozdanie o stanie Prowincji na podstawie przeprowadzonej wizytacji przedstawił br. Alojzy Warot. Po nim działalności w ostatnim trzyleciu podsumował Minister Prowincjalny br. Antonin Brząkałik. O g. 12.00 bracia pod przewodnictwem Wizytatora Generalnego uczestniczyli we Mszy św. w panewnickiej bazylisce.

Sesja popołudniowa rozpoczęła się o g. 14.30. Po dyskusji podsumowującej sprawozdania br. Alojzego i br. Antonina swoje sprawozdania przedstawili kolejno: Sekretarz Formacji i Studiów br. Olgierd Paszkiewicz, Prowincjalny Animator Duszpasterstwa Powołań br. Euzebiusz Skorupa, Prowincjalny Sekretarz Ewangelizacji br. Wit Chlondowski, Prowincjalny Moderator Ewangelizacji Misyjnej br. Dymitr Żeglin, Prowincjalny Moderator Duszpasterstwa Misyjno-Rekolekcyjnego br. Syrach Janicki.

Do głosu zostali dopuszczeni: Prezes Fundacji Bizantyjskiej Wszystkich Świętych Zakonu Serafickiego na Ukrainie br. Justynian Horodechnyi i Prezes Fundacji Stygmatów Świętego Franciszka na Białorusi br. Aleksy Romanowicz. Na koniec swoje sprawozdanie przedstawił Wicepostulator ds. beatyfikacji br. Lucjusz Wójtowicz. Za: www.prowincja.panewniki.pl

SYMPOZJUM U SERCANÓW: „SYNDALNOŚĆ W ŻYCIU I MISJI KOŚCIOŁA”

5 maja 2022 r. w *Domus Mater* Sercanów w Krakowie odbyło się organizowane przez Wyższe Seminarium Misyjne Księży Sercanów w Stadnikach

symposium naukowe: „Synodalność w życiu i misji Kościoła”.

W tematykę symposium wprowadził uczestników oraz słuchaczy radia Profeto rektor seminarium ks. dr Leszek Polepszak SCJ. Następnie oddał głos prowadzącemu całe wydarzenie prefektowi ds.

studiów, ks. dr. Adamowi Pastorczykowi SCJ.

Pierwszym prelegentem symposium był ks. dr hab. Andrzej Proniewski, prof. UwB, kierownik katedry Teologii Katolickiej Uniwersytetu w Białymstoku, a także delegat biskupi ds. studiów i formacji w Archidiecezji Białostockiej. Ks. profesor

próbował odpowiedzieć na zasadnicze pytania, a mianowicie: *Czym jest synodalność Kościoła? W jaki sposób rozwijała się świadomość synodalności na przestrzeni historii Kościoła?*

Ks. dr hab. Andrzej Proniewski zauważył, że narzędziem do zrozumienia Kościoła i jego synodalności jest unia hipostaticzna Syna Bożego, prawdziwego Boga i prawdziwego Człowieka. W tym kontekście Kościół założony przez Chrystusa należy rozumieć jako *realitas complexa*, dlatego także i jego synodalność będzie obejmowała zarówno sferę rzeczy widzialnych, jak i niewidzialnych, boskich i ludzkich. Prelegent podkreślił, że właściwie rozumiana synodalność Kościoła jest głęboko ewangeliczna i wspólnototwórcza, a więc czyniąca wszystkich ochrzczonych towarzyszami wspólnej drogi ku Chrystusowi. Następnym prelegentem był kanonista, ks. prof. dr hab. Tomasz Rozkrut, który od 1 września 2020 roku pełni funkcję prorektora ds. nauki oraz dyrektora Szkoły Doktorskiej wspomnianego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie. W swoim wystąpieniu ks. profesor skoncentrował się na znaczeniu *instytucji synodu biskupów dla współczesnego Kościoła*.

Jak zauważył, jej powstanie związane jest bezpośrednio z papieżem Pawłem VI oraz doświadczeniem życia Kościoła podczas II Soboru Watykańskiego. Konieczność intensywniejszej współpracy episkopatów oraz wzrastająca świadomość odpowiedzialności świeckich za Kościół, stały się inspiracją do powstania ww. instytucji. Ks. prof. dr hab. Tomasz Rozkrut stwierdził, że chociaż synod biskupów jest instytucją doradczą, to jednak w obecnym czasie papież Franciszek zdaje się nadawać mu większe znaczenie, aniżeli czynili to jego poprzednicy na stolicy Piotrowej.

Kolejnym tematem sympozjum było **Nawrócenie synodalne w rozumieniu papieża Franciszka**. Powyższego zagadnienia podjął się ks. dr hab. Tomasz Szalanda, proboszcz parafii św. Jakuba Apostoła w Stawigudzie, pod Olsztynem. Prelegent zauważył, że nawrócenie jest jednym z najważniejszych pojęć dotyczących synodalności w rozumieniu papieża Franciszka. Staje się ono fundamentem jego teologii „otwartych drzwi”. W nawróceniu chodzi o przejście od „ja” do „my”, od jednostki do wspólnoty. Synodalność w rozumieniu Franciszka jest słuchaniem zarówno Boga, który jest Darczyńcą, jak i drugiego człowieka, będącym Jego darem. Jak podkreślił prelegent, „słuchanie to zapomniana forma miłości”, a każdy człowiek jest w tym dialogu „bohaterem pierwszego planu”. Papież proponuje

zmianę myślenia o Kościele jako instytucji zhierarchizowanej, zmianę sposobu bycia w Kościele na bardziej dialogiczne oraz zmianę przeżywania życia w Kościele, abyśmy razem byli zdolni do wychodzenia do zmarginalizowanych i znajdujących się na peryferiach wiary i Kościoła.

Po przerwie kawowej głos zabrał ks. hab. dr hab. Janusz Królikowski, kapłan diecezji tarnowskiej, teolog, mariolog, eklezjolog, autor licznych publikacji teologicznych, zarówno naukowych jak i popularnonaukowych. W 2020 roku został wybrany do Komitetu Nauk Teologicznych Państwowej Akademii Nauk na kadencję 2020-2023.

Ks. profesor w swoim wystąpieniu skupił się na *genecie i aktualnych przygotowaniach do nowego synodu biskupów*. Jak zauważył, podstawą współczesnej dyskusji dotyczącej synodalności jest eklezjologia komunii (*communio*), rozumiana jako wspólnota Ciała Chrystusa, eklezjologia ekumeniczna, otwarta na dialog z innością, oraz zafascynowanie stylem parlamentarnego rozwiązywania problemów wewnątrzkościelnych. To właśnie w kontekście tych doświadczeń pojawiła się propozycja zwołania synodu biskupów nt. synodalności.

W swoim nauczaniu – kontynuował prelegent – papież Franciszek podkreśla znaczenie „ogółu wiernych”, stwierdzając, że „owczarnia ma nosa”. Nie negując tych słów, ks. hab. Janusz Królikowski przestrzegł jednak przed „tworzeniem Kościoła naszych marzeń”, gdyż wspólnota Kościoła nie należy do nas, lecz do Chrystusa.

Kolejnym prelegentem był ks. mgr lic. Wiesław Kamiński, proboszcz parafii pw. Św. Apostołów Piotra i Pawła w Łodzi, a także hab. dyrektor Wydziału Duszpasterstwa Kurii Archidiecezji Łódzkiej oraz sekretarz Ekumenicznej Szkoły Biblijnej. Tematem jego wystąpienia była *Synodalność w wymiarze parafialnym szansą na ożywienie wspólnoty*.

Już na samym początku referent stwierdził, że w synodzie o synodalności nie chodzi o konsultacje, czy też będącą ich

wynikiem syntezę socjologiczną. Nie jest zatem istotne, czy o/po synodzie zostanie opublikowana kolejna książka. Chodzi natomiast o ożywienie wspólnoty, rozumiane jako obudzenie w ochrzczonych, w osobach spoza wspólnot parafialnych, pragnienia zabrania głosu i uczestnictwa w życiu Kościoła. Do tego zaś niezbędna jest przestrzeń spotkania, dialogu oraz słuchania.

Synod jest zatem jak Ewangelia, albo traktujemy go poważnie, albo już teraz jest nam zupełnie zbędny. Potraktowanie go na serio sprawi, że stanie się on dla nas prawdziwą szansą na zniesienie podziału na tych, którzy w Kościele „obsługują” i „są obsługiwani”. Wtedy też może być on także mocnym impulsem do podejmowania wspólnych działań oraz brania za nie współodpowiedzialności.

Ostatnim mówcą sympozjum naukowego był ks. hab. dr hab. Janusz Bujak, kierownik katedry teologii systematycznej na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Szczecińskiego oraz diecezjalny referent hab. ekumenizmu. Tematem jego wystąpienia była *Synodalność i prymat jako wyzwanie w ekumenicznym dialogu katolicko-prawosławnym*.

We wprowadzeniu do powyższego zagadnienia prelegent zauważył, że to hab. zachwyt nad synodalnością Kościołów Wschodnich stał się inspiracją dla papieża Franciszka do podjęcia tejże problematyki na forum Kościoła katolickiego. Ks. profesor przestrzegał jednak przed zbytnim „zachłyśnięciem się” synodalnością w rozumieniu prawosławnym, gdyż w praktyce życia Kościołów prawosławnych stanowi ona nie lada wyzwanie. Hab. uwidacznia się to w braku jedności i organicznej współpracy między tymi Kościołami, co wiąże się bezpośrednio z brakiem „pierwszego” (*primusa*) pośród nich. W tym kontekście ks. hab. dr hab. Janusz Bujak zauważył także, że eklezjologia lokalna Kościołów Wschodnich jest zbyt zawężona, aby mogła doprowadzić nas do jedności (Joseph Ratzinger). Postulatem jest zatem właściwe połączenie zasady synodalności i prymatu, gdyż tylko wtedy, gdy te dwa principia Kościoła wzajemnie na siebie oddziałują, Kościół może być zarówno synodalny, jak i jeden.

Dziękujemy wszystkim prelegentom, uczestnikom i słuchaczom radia Profeto. Jednocześnie zapraszamy na kolejne organizowane przez Wyższe Seminarium Misyjne Księży Sercanów w Stawnikach sympozjum naukowe, które planujemy w w czwartek, 27 października br.

Za: www.scj.pl

WPROWADZENIE RELIKWII DO PIJARSKIEGO SANKTUARIUM NA WARSZAWSKICH SIEKIERKACH

3 maja 2022 r. w uroczystość odpustową w sanktuarium Matki Bożej Nauczycielki Młodzieży na warszawskich Siekierkach i 79. rocznicę pierwszego objawienia odbyło się wprowadzenie relikwii bł. Stefana Wyszyńskiego do świątyni i dziękczynienie za jego beatyfikację.

Sumie przewodniczył i homilię wygłosił ks. prałat dr Janusz Bordon, kanclerz Kurii Archidiecezji Warszawskiej.

– *Trwa ogólnopolskie dziękczynienie za beatyfikację prymasa Stefana Wyszyńskiego i matki Elżbiety Czackiej: w Gnieźnie 24 kwietnia, na Jasnej Górze 3 maja i w Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie 5 czerwca. Dlatego w tym roku nasza doroczna uroczystość odpustowa jest połączona z wprowadzeniem relikwii błogosławionego Stefana Wyszyńskiego – zapowiedział na*

początku uroczystości o. Tadeusz Suślik, proboszcz parafii i kustosz sanktuarium.

W uroczystości wzięli udział franciszkańscy tercjarze z pocztami sztandarowymi oraz liczni pielgrzymi. Do kaplicy na miejscu objawień już od godz. 12.30 przybywali przez cały dzień pielgrzymi. Świeccy i duchowni wpisywali intencje dziękczynno-błagalne do wyłożonej księgi łask.

Na zakończenie liturgii odnowiono Jasnogórskie Śluby Narodu i odmówiono litanii do bł. Stefana Wyszyńskiego i oddano cześć relikwiom. Odśpiewano hymn "Soli Deo" przygotowany na beatyfikację prymasa. To właśnie kard. Wyszyński oficjalnie powierzył miejsce objawień na Siekierkach opiece pijarów 16 listopada 1980 r. i zatwierdził też wtedy samodzielny ośrodek duszpasterski.

Na pozostałych mszach odpustowych kaznodzieją był o. Mariusz Kożuchowski.
Za: www.pijarzy.pl

KRAKOWSCY SALEZJANIE NA 22 KAPITULE INSPEKTORIALNEJ

Dzień 1

Rozpoczęliśmy KI22! Obecność „salezjańskim sakramentem” to hasło przewodnie naszego braterskiego spotkania. To moment refleksji w życiu naszej wspólnoty inspektorialnej, kiedy to spoglądamy na naszą pracę wśród młodzieży.

Po uroczystym rozpoczęciu Mszą Świętą wszyscy zaproszeni goście udali się na aulę gdzie rozpoczęła się akademicka na której wystąpiła ukraińska bandurzystka Настя Сіданич. Głos zabrali między innymi ks. Generał Michalitów, s. Salezjanki, s. Michalutki, przedstawiciele Salezjanów Współpracowników oraz Bytłych Wychowanków Salezjańskich.

Po obiedzie rozpoczęła się I sesja na której zostali wybrani sekretarze, moderatorzy oraz zostały powołane komisje. Został zatwierdzony również regulamin KI22. Polecamy się waszej modlitwie.

Dzień 2

W dniu dzisiejszym spoglądamy na stan naszej Inspektorii pod każdym względem. Obrady rozpoczęły się od zadawania pytań i dyskusji.

Po przerwie połączyliśmy się z bp. Witalem Krywickim SDB ze Lwowa, który pozdrowił współbraci oraz podzielił się swoim doświadczeniem udziału w minionych Kapitułach Inspektorialnych. Podziękował za ofiarność i przyjęcie osób z

Ukrainy w naszych salezjańskich domach. Mówił o wyzwaniach jakie czekają Kościół w Ukrainie przede wszystkim podkreślił fakt, że wielu młodych ludzi już nie wróci na Ukrainę po wojnie, powiedział, że: "Jak ks. Bosko kiedyś, tak i my mamy nadzieję, że Duch Święty podpowie nam co robić". Na zakończenie zapewnił nas o swojej modlitwie.

Ks. Zygmunt Kostka przedstawił relację z ankiety, która dotyczyła naszej obecności wśród ludzi, ankietę wypełniały nasze wspólnoty oraz świeccy i młodzież. Później głos zabrali młodzi ludzie z naszych oratoriów i szkół oraz świeccy, którzy współpracują z nami.

Dzień 3

W dniu dzisiejszym KI zajęła się projektami i wolnymi wnioskami, które każdy współbrat z Inspektorii mógł przesać przed rozpoczęciem obrad. Współbracia rozmawiali długo na temat dzieła wychowawczego SALTROM, które jak podkreślili powinno stać się "oczkiem w głowie" naszej troski o to dzieło wychowawcze. Ks. Adam Paszek rektor WSDTS przedstawił projekt remontu starego domu oraz ideę zagospodarowania tzw. nowego domu. Ks. Michał Wocial omówił projekt szkoły w Żytomierzu. Przedłożono

również projekty sali gimnastycznej naszej szkoły w Oświęcimiu oraz projekt rozbudowy szkoły w Świętochłowicach. Dyskusje były twórcze i owocne.

Dzień 4

SZKOŁY

To już przed ostatni dzień naszej KI_22. Dzisiaj po odczytaniu wczorajszych protokołów i zatwierdzeniu dokumentów współbracia omawiają sytuację naszych szkół. Prezentację przygotował ks. Piotr Pawelec dyrektor Publicznego Salezjańskiego Liceum Ogólnokształcące w Krakowie. Ks. Piotr przedstawił "rys" prawny naszych szkół oraz przypomniał, że każdego dnia w naszych szkołach uczy się około 3000 uczniów oraz spotykamy się z 370 pracownikami. Przedstawił wyzwania, wiążą się one z ciągłymi zmianami prawnymi, które następują dosyć często.

PARAFIE

Po dyskusji dotyczącej naszego szkolnictwa "Ojcowie Kapitułni" zajęli się tematem naszych salezjańskich parafii. Temat podjęli ks. Zygmunt Kostka, wikariusz ks. Inspektora, który przez wiele lat był proboszczem na Dębnikach oraz ks. Kazimierz Drozd, proboszcz z Lublina. Uwrażliwiali współbraci na priorytetową obecność proboszcza i duszpasterzy wśród ludu bożego, który został nam powierzony. Podjęli następujące tematy: głoszenie Słowa Bożego, sprawowanie sakramentów oraz świadczeniu miłosierdzia. Zachęcali, by wychodzić poza granice naszych parafii i schematów, które wypracowaliśmy przez wiele lat.

Za: www.sdb.org.pl

Refleksja tygodnia

NADUŻYCIA DUCHOWE - ŚWIADOMOŚĆ, ZAPOBIEGANIE, OCZYSZCZENIE

Fr. Robert M. Leżohupski OFMConv

Rozpoczynamy prezentację opracowania o. dr. Roberta Leżohupskiego, franciszkanina, pracownika Penitencjarii Apostolskiej oraz sędziego trybunału kościelnego Państwa watykańskiego, który z racji służbowych, wynikających z rozpatrywania przez Penitencjarię kwestii dotyczących forum wewnętrznego odnośnie nadużyć duchowych, przygotował w marcu i kwietniu kilka konferencji, które wygłosił po włosku w Rzymie i Castel Gandolfo oraz po polsku - w Łodzi, jak i w Niepokalanowie a także dla polskich zakonnic, pracujących w Rzymie.

Opracowanie, którego pierwszą część dzisiaj prezentujemy zbiera najważniejsze elementy tych wystąpień w uporządkowanej formie. Ponieważ konferencje o. Roberta cieszyły się wyjątkowym zainteresowaniem, postanowiliśmy zainteresować nimi także czytelników Biuletynu.

WPROWADZENIE -

nauczanie papieskie przeciwko manipulacjom sumienia

Przy różnych okazjach, odnosząc się do kwestii ochrony nieletnich i bezbronnych dorosłych, papież Franciszek wymienia, oprócz nadużyć seksualnych, inne formy nadużyć, których należy się wystrzegać, a zwłaszcza nadużycia duchowe lub sumienia.

Forum wewnętrzne to rzecz święta

Ojciec Święty podczas audiencji dla uczestników 30. 'Kursu forum wewnętrznego' (29.03.2019) w bardzo znaczących słowach, poza tekstem, poruszył bardzo istotną kwestię, która, będąc niezwykle złożoną, delikatną i niejednoznaczną definicyjnie zasługuje na pogłębioną refleksję w niniejszym krótkim posłaniu.

„I chciałbym dodać - poza tekstem - słowo o terminie „forum wewnętrzne”. To nie jest pozbawione znaczenia wyrażenie: jest bardzo poważne! Forum wewnętrzne musi pozostać wewnątrz i nie może nigdy wyjść na zewnątrz. I mówię to, ponieważ zdałem sobie sprawę, że w niektórych grupach w Kościele, odpowiedzialni i przełożeni - powiedzmy tak - mieszają te dwie rzeczy i biorą z forum wewnętrznego decyzje wykonywane w zakresie zewnętrznym oraz na odwrót. Proszę, to jest grzech! Jest to grzech przeciwko godności osoby, która ufa kapłanowi, wyjawia przed nim swoje życie, prosząc o przebaczenie, a następnie jest to wykorzystywane do naprawienia spraw danej wspólnoty lub ruchu, być może nawet - nie wiem, zgaduję - może nawet jakiegoś nowego zgromadzenia, nie wiem. Forum wewnętrzne musi zawsze pozostać forum wewnętrznym. To rzecz święta. Chciałem to teraz powiedzieć, ponieważ martwię się o to”¹.

¹ Franciszek, *Audiencja dla uczestników 'Kursu forum wewnętrznego' zorganizowanego przez Trybunał Penitencjarii Apostolskiej* (29.03.2019), <http://press.vatican.va/content/salastampa/it/bollettino/pubblico/2019/03/29/0261/00525.html> [dostęp: 2 kwietnia 2019] (przekład własny).

Mądrość nieukninionego rozdziału

Podczas audiencji dla Zgromadzenia Generalnego Focolari, Papież Franciszek podkreślił, „jak ważne są kryzysy, które są zawsze okazją do wzrostu i że kryzys to „czas Ducha Świętego, który ukazuje potrzebę aktualizacji bez zniechęcania się skomplikowaniem ludzkiej natury i przeciwnościami. [...] Zadaniem tych, którzy biorą na siebie zadanie zarządzania na wszystkich poziomach, jest to, by w najlepszy, najbardziej konstruktywny sposób, rozwiązać kryzysy wspólnotowe i organizacyjne. Natomiast duchowe kryzysy osób, które obejmują życie wewnętrzne człowieka i sferę sumienia, wymagają roztropnego prowadzenia przez osoby, które w Ruchu nie mają funkcji zarządzania na żadnym poziomie. [...] Mieszanie sfery zarządzania i sfery sumienia daje pole do nadużyć władzy, których byliśmy świadkami, kiedy odkryto te straszne problemy”².

Różne rodzaje nadużyć

Jak czytamy w posynodalnej adhortacji apostolskiej *Christus vivit* Ojca Świętego Franciszka do młodych i całego ludu Bożego „Istnieją różne rodzaje nadużyć: władzy, gospodarcze, sumienia, seksualne. Oczywiście jest zadanie wykorzenienia tych form sprawowania władzy, na które owe nadużycia się nakładają, oraz przeciwdziałanie brakowi odpowiedzialności i przejrzystości, jakie miały miejsce w zajmowaniu się wieloma przypadkami. Pragnienie panowania, brak dialogu i przejrzystości, formy podwójnego życia, pustka duchowa, a także kruchość psychiczna są przestrzenią, na której kwitnie demoralizacja”[53]. Klerikalizm jest ciągłą pokusą kapłanów, którzy interpretują „otrzymaną posługę jako władzę, którą należy wypełniać, a nie bezinteresowną i wielkoduszną służbę, którą należy ofiarować. A to prowadzi nas do przekonania, że należymy do grupy, która ma wszystkie odpowiedzi i nie musi już niczego słuchać i niczego się uczyć”[54]. Bez wątplenia klerikalizm naraża osoby konsekrowane na utratę szacunku dla świętej i niezbywalnej wartości każdej osoby i jej wolności”³.

Nieprawidłowy sposób rozumienia władzy

W „Liście do Ludu Bożego” z 20 sierpnia 2018 r. na temat nadużyć Ojciec Święty wielokrotnie powracał do różnych rodzajów nadużyć, wskazując w nich wspólne źródło, czyli „nieprawidłowy sposób rozumienia władzy w Kościele - bardzo powszechny w wielu wspólnotach, w których doszło do nadużyć seksualnych, nadużyć władzy i sumienia - jakim jest klerikalizm”⁴.

Pierwsze z nadużyć

Pogłębiając tę refleksję przy okazji podróży do Irlandii, papież Franciszek powrócił do tematu podczas spotkania z członkami Towarzystwa Jezusowego (25 sierpnia 2018 r.), recyzując, że

² Franciszek do Zgromadzenia Generalnego Focolari, 6 lutego 2021.

³ Franciszek, *Adhortacja apostolska Christus vivit*, 98 (2 kwietnia 2019), 98.

⁴ Franciszek, *List do Ludu Bożego* (20 sierpnia 2018).

wśród różnych rodzajów „nadużycia seksualne nie są pierwsze. Pierwsze jest nadużycie władzy i sumienia”⁵.

Nękanie duchowe

Ochrona forum wewnętrznego to obrona przeciwko manipulowaniu sumieniami. Papież po raz pierwszy mówił o tym zjawisku w kontekście mass mediów, podczas audyencji udzielonej ówczesnej Papieskiej Radzie ds. Środków Społecznego Przekazu, używając jasnych słów: „W obecnych czasach mamy w Kościele wielką pokusę, którą jest duchowe "acoso" [nękanie]: manipulowanie sumieniami; teologiczne pranie mózgu, które ostatecznie prowadzi was do czysto nominalistycznego spotkania z Chrystusem, a nie z Osobą Chrystusa Żywego. W spotkaniu osoby z Chrystusem chodzi o Chrystusa i osobę! A nie to, czego chce „inżynier duchowy”, który dąży do manipulacji” (Franciszek, 21 września 2013)⁶.

1. POJĘCIE FORUM WEWNĘTRZNEGO

Termin "nadużycie" używany jest zazwyczaj w znaczeniu etymologicznym, oznaczającym "niewłaściwe wykorzystanie", „nadużycie duchowe” byłoby zatem niewłaściwym wykorzystaniem normalnej i pozytywnej relacji towarzyszenia lub prowadzenia na forum wewnętrznym. Przy koskewentnej próbie definicji zjawiska koniecznym jest zatem w pierwszym kroku zdefiniowanie samego pojęcia „forum wewnętrznego”.

Forum (wyrażane także poprzez równoważne pojęcie „zakres”) ma znaczenie właściwe i odrębne od samego pojęcia jurysdykcji, to: zakres w jakim jest ona sprawowana, miejsce rozstrzygnięcia sporu, siedziba, właściwość sądowa, władza właściwa do rozstrzygnięcia określonego rodzaju kontrowersji lub do uregulowania określonego rodzaju działalności. W ten sposób forum jest również różne od pojęcia kompetencji, oznacza przestrzeń nie tylko materialną, ale także formalną jurysdykcji; kompetencja jest natomiast zakresem uprawnień przypisanych konkretnemu organowi lub osobie.

Zakres zewnętrzny sprawowania władzy łatwo naturalnie wyróżnić poprzez publiczność i udowodnialność spraw, celów, skutków wraz z identyfikacją adresatów. Zakres wewnętrzny obejmuje ludzkie sumienie, nie można go jednak ograniczać tylko do *forum conscientiae*, ponieważ osąd owej osobistej i wyłącznej relacji z Bogiem, dokonuje się nie tylko na płaszczyźnie intelektu lecz także poprzez władzę rządzenia Kościoła. Jedna władza rządzenia sprawowana w dwóch różnych obszarach, jednym widocznym (forum zewnętrzne), innym ukrytym (forum wewnętrzne)⁷.

2. JEDNA WŁADZA RZĄDZENIA - RÓŻNE ZAKRESY JEJ SPRAWOWANIA

Kan. 130. Władza rządzenia zasadniczo jest wykonywana w zakresie zewnętrznym; czasem jednak tylko w zakresie wewnętrznym, tak mianowicie, że skutki, jakie jej wykonywanie zdolne jest wywołać w zakresie zewnętrznym, nie są uznawane w tym zakresie, chyba że w tej mierze, w jakiej jest to postanowione w określonych przez prawo przypadkach.

Kan. 74. Jakkolwiek każdy może korzystać w zakresie wewnętrznym z łaski udzielonej mu ustnie, to jednak jest zobowiązany udowodnić ją w zakresie zewnętrznym, ilekroć wymagane jest to od niego zgodnie z prawem.

KKKW, kan. 980, § 1. Władza rządzenia inna jest w zakresie zewnętrznym, inna w zakresie wewnętrznym czy to sakramentalnym, czy nie sakramentalnym.

§ 2. Jeżeli władza rządzenia wykonywana jest jedynie w zakresie wewnętrznym, skutki, jakie jej wykonywanie zdolne jest wywołać w zakresie zewnętrznym, nie są w tym zakresie uznawane, chyba, że jest to postanowione w określonych przez prawo przypadkach.

2.1. Zakres zewnętrzny

Na forum zewnętrznym Kościół sprawuje władzę rządzenia by dążyć do dobra wspólnego o charakterze publicznym oraz porządkować stosunki społeczne wiernych. Władza rządzenia w zakresie zewnętrznym jest sprawowana ze skutkami prawnymi w porządku publicznym, obejmując: dyscyplinę, porządek, stosunki społeczne wiernych między sobą oraz z różnymi władzami.

2.2. Zakres wewnętrzny

Na forum wewnętrznym Kościół sprawuje władzę rządzenia, aby dbać przede wszystkim o duchowe i prywatne dobro poszczególnych wiernych; porządkuje stosunki wiernych z Bogiem, aby prowadzić ich drogą zbawienia. Wszystko, to co dzieje się w głębi sumienia i ma bezpośredni związek z Bogiem należy do forum wewnętrznego.

3. WYJĄTKOWOŚĆ FORUM WEWNĘTRZNEGO

W systemach prawnych państw „*De internis non iudicat Praetor*” (sędzia nie sądzi ludzkich myśli). Forum wewnętrzne jest specyficzną i wyłączną cechą porządku prawnego Kościoła Katolickiego:

w służbie Bogu, która ma miejsce przede wszystkim w zakresie sumienia;

dla wiecznego zbawienia dusz, które odbywa się zasadniczo w wewnętrznej istocie człowieka;

w porządku prawnym samego Kościoła, którego celem jest życie i rozwój Mistycznego Ciała, którego wierni są częścią dzięki wewnętrznej, radykalnie wolnej przynależności.

Forum wewnętrzne to całość spraw, czynów i ich konsekwencji, w których wierni uczestniczą lub wprowadzają w życie, poprzez wewnętrzny akt swego sumienia, a które mogą być poznane (zgodnie z prawem) tylko i wyłącznie poprzez ich dobrowolne ujawnienie.

Forum wewnętrzne to zatem całość relacji pomiędzy wiernym a Bogiem, w których pośredniczy Kościół, nie po to by bezpośrednio zarządzać społecznymi konsekwencjami takich relacji, lecz zapewnić nadprzyrodzone dobro wiernego w odniesieniu do jego przyjaźni z Bogiem, a mianowicie do stanu łaski, a więc w konsekwencji w odniesieniu do życia wiecznego.

⁵ Franciszek do członków Towarzystwa Jezusowego (Irlandia, 25 sierpnia 2018).

⁶ Franciszek do Papieskiej Rady ds. Komunikacji Społecznej (21 września 2013).

⁷ Dla pogłębionej analizy prawnej pojęć wraz z obszerną bibliografią zob. Costantino-M. Fabris, *Il foro interno nell'ordinamento giuridico ecclesiale*,

w: Prawo Kanoniczne 58 (2015) nr 3, s. 50-64 oraz Ginter Dzierżon, *Zakresy sprawowania władzy rządzenia w kanonicznym porządku prawnym (Kan. 130 Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 roku)*, w: Roczniki Nauk Prawnych, tom XXVIII, numer 3, 2018, s. 181-191.

3.1. Forum wewnętrzne sakramentalne - sakrament pokuty i pojednania

Sakrament pokuty i pojednania (zakres wewnętrzny sakramentalny), to uprzywilejowana przestrzeń i doskonały akt religijny w zakresie wewnętrznym: jedna duszę z Bogiem; przywraca właściwy porządek relacji człowieka z Bogiem oraz godzi wiernych także ze wspólnotą Kościoła.

3.2. Forum wewnętrzne pozasakramentalne

Forum wewnętrzne pozasakramentalne jest przestrzenią wyjawienia kwestii sumienia, które wierni mogą uczynić poza spowiedzią, zawsze jednak w tajemnicy, bez charakteru publicznego, np.:

poprzez kierownictwo duchowe realizowane za pomocą odrębnych i oddzielnych aktów od spowiedzi sakramentalnej; poprzez wyjawienie kwestii sumienia przez zakonników wobec ich przełożonych; prośbą o radę lub zgłoszenie poważnych kwestii przełożonym kościelnym z wzajemnym zobowiązaniem do zachowania tajemnicy.

4. PRZEDMIOT FORUM WEWNĘTRZNEGO

Zakres wewnętrzny obejmuje całe życie moralne człowieka. Niektóre znaczące jego kategorie to:

1. grzech, jako przynależący do sakramentu pokuty;
2. kary zaciągnięte wskutek grzechu, ale pozostające jako kary *latae sententiae* nie zadeklarowane;
3. nieprawidłowości nie zadeklarowane kanonicznie i ukryte;
4. nieprawidłowości wynikające z ukrytych okoliczności;
5. osobiste lub rzeczowe zobowiązania, ze względów ukrytych w sumieniu;
6. fakty lub okoliczności, które powodują powstanie pewności co do nieważności lub wątpliwości co do ważności aktów sakramentalnych, w odniesieniu do których nie jest możliwe (w sensie absolutnym lub poprzez niemożność moralną) dostarczenie dowodów zewnętrznych;
7. nastroje, nawyki, tendencje psychologiczne lub moralne, których zazwyczaj nie objawia się na zewnątrz (np. wewnętrzne wady, fobie i tym podobne);
8. problemy, które naprawdę dotyczą życia moralnego niektórych ludzi.

Postługa sprawowania władzy rządzenia w zakresie wewnętrznym jest dla duchowego i prywatnego dobra wiernych, skutki zatem, które wywołuje, czasami nie są rozpoznawane na forum wewnętrznym z powodu braku zewnętrznych dowodów na to, co wydarzyło się na forum wewnętrznym; nie oznacza to, że nie ma skutków w zakresie wewnętrznym, ale tylko to, że nie są one rozpoznawane dowodowo w zakresie zewnętrznym. Sytuacja wierznych jednak, zarówno w sumieniu, jak i przed wspólnotą Kościoła jest uregulowana i nie muszą się niepokoić.

5. PODMIOTY SPRAWOWANIA WŁADZY RZĄDZENIA W ZAKRESIE WEWNĘTRZNYM

Jest to działalność jurysdykcyjna Kościoła, podmiotami zatem, które mogą wykonywać czynności na forum wewnętrznym, są:

⁸ Zob. Robert Leżohupski, *Breviarium confessoris – wybrane zagadnienia praktyczne odnośnie do sakramentu pokuty*, w: „Prawo i Kościół”, t. 4 (2012), s. 129–157.

⁹ Zob. Benedykt XVI, Reskrypt *ex Audientia SS.mi* z dnia 16 czerwca 2005: „Penitencjaria Apostolska, aby móc wykonywać swoje zadania na

Stolica Apostolska dla Kościoła powszechnego, ordynariusz miejsca dla wiernych podległych mu w sprawach niezastrzeżonych Stolicy Apostolskiej, kapłan (biskup lub prezbiter) jako minister sakramentu pokuty.

6. PENITENCJARIA APOSTOLSKA - JURYSDYKCJA ŁASKI NA FORUM WEWNĘTRZNYM

Penitencjaria Apostolska sprawuje jurysdykcję łaski na forum wewnętrznym⁸. Można słusznie powiedzieć, że wypełnia służbę wyłącznie duchową, to znaczy funkcję bezpośrednio związaną z celem misji Kościoła, jakim jest zbawienie ludzkiej duszy (*salus animarum*). Na forum wewnętrznym, zarówno sakramentalnym, jak i pozasakramentalnym, Penitencjaria Apostolska udziela rozgrzeszeń, dyspens, łask, uważeń, zamian oraz wielu innych. Penitencjaria Apostolska jest więc organem służącym spowiednikom i penitentom. Słusznie można ją nazwać „Trybunałem Miłosierdzia”, ponieważ jej główną misją jest pomaganie w procesie pojednania z Bogiem i z Kościołem wiernego, który znalazł się w sytuacji nie dającej się pogodzić z jego wiecznym zbawieniem⁹.

7. CECHY CHARAKTERYSTYCZNE FORUM WEWNĘTRZNEGO

7.1. Inicjatywa wiernego

Jest to absolutnie dobrowolna jurysdykcja nie oparta na sporze prawnym: tylko zainteresowany wierny jest w stanie dobrowolnie poddać się pod jurysdykcję forum wewnętrznego, także dlatego, że tylko on jest w stanie pokazać prawdę o wydarzeniach, które miały miejsce.

7.2. Tajne rozstrzygnięcie prawne

Rozstrzygnięcie, po który wystąpiono do odpowiedniego organu władzy, jest aktem tajnej jurysdykcji, wynikającym zarówno z tajnego charakteru faktów, na których się opiera proces, jak i z poufnego sposobu, w jaki zainteresowaną stroną poddała się pod jurysdykcję.

7.3. Środek prawny przebaczenia

Jurysdykcja na forum wewnętrznym jest ze swej natury aktem przebaczenia i miłosierdzia. Jej realizacja jest możliwa tylko poprzez autentycznie wolną decyzję wiernego, który spontanicznie odwołuje się do władzy kościelnej.

7.4. Pewność prawa i kwestia dowodów

Rozstrzygnięcie na forum wewnętrznym jest prawnie skuteczne i nie ma potrzeby powtarzania go na forum zewnętrznym; ponieważ jednak jest tajne, nie ma charakteru publicznego, stwarza pewien problem bezpieczeństwa prawnego, odnosząc się tu zasadniczo do aspektu dowodowego.

Co do zakresu wewnętrznego sakramentalnego: pieczęć sakramentalna spowiedzi jest absolutnie nienaruszalna. „Pojednanie jest dobrem, które mądrość Kościoła zawsze strzegła z całą mocą moralną i prawną pieczęcią sakramentalną. Jest ono, nawet jeżeli nie zawsze rozumiane przez współczesną

forum wewnętrznym, posiada wszystkie konieczne uprawnienia, z wyjątkiem jedynie tych, które Ojciec Święty zakomunikował bezpośrednio Kardynałowi Penitencjarzowi, chcąc zarezerwować je sobie”.

mentalność, niezastąpione dla świętości sakramentu i dla wolności sumienia penitenta. Musi on być zawsze pewny, w każdej chwili, że rozmowa sakramentalna pozostanie sekretem konfesjonału, między własnym sumieniem, które się otwiera na łaskę i Boga, a koniecznym pośrednictwem kapłana¹⁰.

Odnosnie forum wewnętrznego pozasakramentalnego, aby zapobiec upublicznieniu kwestii rozstrzygniętych poza sakramentem spowiedzi doświadczenie prawne skonsolidowało dyskretne i anonimowe formy możliwości zewnętrznego poświadczenia, w razie potrzeby, otrzymania odpowiednich dyspens.

Kan. 1082. Jeżeli reskrypt Penitencjarii nie stanowi inaczej, dyspensa od przeszkody tajnej udzielona w zakresie wewnętrznym niesakramentalnym powinna być odnotowana w księdze przechowywanej w tajnym archiwum kurii; nie jest też potrzebna inna dyspensa w zakresie zewnętrznym, gdyby przeszkoda tajna stała się później publiczną.

7.5. Niemożność komunikowania między zakresem wewnętrznym a zewnętrznym

Niekomunikowalność obu forów jest ogólną zasadą porządku kanonicznego, gwarantującą wolność i godność osoby. Zasada ta ma jednak pewne wyjątki. Sprawy wszczęte w zakresie zewnętrznym nigdy nie można wnieść później na forum

wewnętrzne, z wyjątkiem niektórych szczególnych przypadków przewidzianych przez kan. 64.

Kan. 64. Przy zachowaniu prawa Penitencjarii w odniesieniu do zakresu wewnętrznego, łaska, której odmówiła jedna dykasteria Kurii Rzymskiej, nie może być ważnie udzielona przez inną dykasterię tejże Kurii albo przez inną właściwą władzę niższą od Biskupa Rzymskiego, bez zgody tej dykasterii, z którą sprawę zaczęto załatwiać. cdn O. Robert M. Leżohupski OFMConv

O. Robert Leżohupski urodził się 7 września 1974 r. w Gdańsku. W latach 1989-1993 uczęszczał do III Liceum Ogólnokształcącego (znanej w tym mieście "Topolówki"), a następnie w latach 1993-1998 studiował prawo na Uniwersytecie Gdańskim, gdzie uzyskał tytuł magistra. Rok wcześniej wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych. Święcenia kapłańskie otrzymał w 2004 roku. Ukończył także teologię na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, gdzie uzyskał tytuł magistra.

W 2008 roku uzyskał doktorat z prawa kanonicznego na Papieskim Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie. W latach 2008-2012 pracował na wydziale teologicznym Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Jednocześnie był duszpasterzem akademickim. W 2012 wyruszył jako misjonarz do Kenii, gdzie był wykładowcą prawa kanonicznego. Następnie w 2016 podjął pracę w Penitencjarii Apostolskiej w Rzymie. Życiorys za: www.deon.pl

Wiadomości zagraniczne

PAPIEŻ DO SIÓSTR ZAKONNYCH: BĄDŹCIE EKSPERTKAMI W BUDOWANIU KOMUNII

Papież przyjął na audiencji w Auli Pawła VI uczestniczki spotkania Międzynarodowej Unii Przełożonych Generalnych zgromadzeń żeńskich. Zrzesza ona niemal tysiąc przełożonych generalnych zgromadzeń i instytutów żeńskich z ponad 100 krajów, które łącznie reprezentują 450 tys. zakonnic z całego świata.

Przewodniczącą Unii od 2019 r. jest s. Jolanta Kafka RMI, która pełni tę funkcję jako pierwsza Polka w historii. Tematem tegorocznego spotkania jest rola zakonów żeńskich w procesie synodalnym. Franciszek w przekazanym przemówieniu zaproponował siostrą refleksję nad sceną umywania nóg w Wieczerniku, w której Syn Boży stawia się w pozycji sługi. Piotr zaś przekonuje się, że aby służyć innym, najpierw musi zaakceptować własną słabość i kruchość. Zachęcił siostry do zatrzymania się nad tą sceną i przeżywania władzy w zgromadzeniach jako służby. Zaznaczył, że współczesne życie zakonne dostrzega swoją kruchość, nawet jeśli czasem przyjmuje ją z trudem, ponieważ zakony są przyzwyczajone do posiadania znaczenia, do tego, że dzięki swoim dziełom liczą się społecznie.

„Kryzys, który przeżywamy, pozwala nam odczuć naszą słabość i zachęca nas do jej przyswojenia – wskazał papież. – To prowadzi nas do odzyskania postawy, jaką Syn Boży przyjął wobec Ojca i wobec ludzkości, czyli postawy sługi. Służba nie oznacza zamknięć się we własnych ranach i sprzecznościach, ale otworzyć na relację, na wymianę, która uszlachetnia i uzdrowia, jak to miało miejsce w przypadku Piotra, i od której zaczyna się nowa droga z Jezusem”.

Franciszek podkreślił, że współczesne zakony wezwane są do ciągłego zadawania sobie pytania: o co prosi nas Duch Święty w świetle znaków czasu? Jakich zmian wymaga, aby władza przez nas sprawowana była ewangeliczna, nie pozostawiająca ran, ale dająca wzrost?

„Nie lękajcie się poszukiwania nowych postug i nowych sposobów ewangelicznego sprawowania władzy. Niech to nie będzie poszukiwanie teoretyczne i ideologiczne – ideologie okaleczają Ewangelię – ale poszukiwanie, które zaczyna się od zbliżenia się do stóp zranionej ludzkości i kroczenia obok zranionych braci i

siostr, poczynając od siostr w waszych wspólnotach – czytamy w przemówieniu Franciszka. – Wiem, że macie wiele trosk, które zapewne nie dają wam spać w nocy – między innymi brak powołań, stale rosnąca średnia wieku, odejścia z życia konsekrowanego – ale chciałbym, aby główną troską było to, jak postępować, aby nie porzucić horyzontu waszej misji”.

Papież zachęcił siostry do refleksji nad tym, czego oczekuje dziś Kościół od życia zakonnego na drodze synodalnej. „Jeśli synodalność jest przede wszystkim czasem słuchania i rozeznawania, to najważniejszym wkładem, jaki możecie wnieść, jest przyjęcie postawy otwartości na poruszenia Ducha Świętego i uniżenie się na wzór Jezusa, aby wyjść naprzeciw bliźnim w potrzebie” – wskazał Franciszek. Podkreślił, że oprócz aktywnego uczestnictwa w procesie synodalnym na poziomie Kościoła lokalnego, bardzo ważne jest, aby zgromadzenia odbywały swoją własną podróż synodalną. To wspaniała okazja do słuchania siebie nawzajem, do zadawania pytań o istotne elementy życia zakonnego w dzisiejszych czasach.

¹⁰ Franciszek, *Audiencja dla uczestników 'Kursu forum wewnętrznego' zorganizowanego przez Trybunał Penitencjarii Apostolskiej* (29.03.2019),

<http://press.vatican.va/content/salastampa/it/bollettino/pubblico/2019/03/29/0261/00525.html> [dostęp: 2 kwietnia 2019] (przekład własny).

Także po to, by pozwolić na pojawienie się niewygodnych pytań.

„Nie bójcie się własnej słabości, nie bójcie się przedstawić jej Jezusowi. Pięknym znakiem tej synodalnej odnowy powinna być wzajemna troska – zaznaczył papież. – W tym kontekście mam na myśli małe zgromadzenia lub takie, które podupadają i nie mają z czego się utrzymać. Ufam, że te procesy w przyszłości jeszcze bardziej zbliżą was do siebie, abyście mogły się wzajemnie wspierać oraz pomagać sobie na drodze formacji i rozeznania. Ufam również, że procesy te pomogą wspólnocie kościelnej w dialogu ze światem, nie zapominając o naszym wspólnym domu”.

Przewodnicząca Międzynarodowej Unii Przełożonych Generalnych zgromadzeń żeńskich, s. Jolanta Kafka zwróciła uwagę, że Papież przybył na spotkanie z siostrami do Auli Pawła VI na wózku. To było znakiem, że Franciszek nie wstydzi się kruchości i słabości, a to było jednym z tematów spotkania ponad 500 przełożonych generalnych z całego świata. Wskazuje to zdaniem przełożonej misjonarek klaretynek, że słabość nie

prowadzi do bezczynności, ale do innego wymiaru spotkania.

Najważniejszym elementem spotkania Ojca Świętego z siostrami była zachęta, aby życie zakonne było obecne w procesie synodalnym na różnych poziomach życia Kościoła, a także wewnątrz samych zgromadzeń jako przejaw odnowy we wzajemnym słuchaniu, rozeznaniu oraz szukaniu dróg odpowiedzi na wyzwania dzisiejszego świata.

„Odczytywanie ciągle na nowo charyzmatu naszego zgromadzenia nie ma być taką archeologią, jak to Papież Franciszek często powtarza, tylko odczytywaniem tego podstawowego natchnienia, które było u początków naszych zgromadzeń zakonnych, żeby dzisiaj według tego natchnienia odpowiedzieć na wezwania misji Kościoła. To odczytanie charyzmatu nie może być indywidualne, tylko powinno dokonywać się w rozeznaniu wspólnotowym. Drugie wezwanie było dla mnie bardzo ważne. Chodzi o budowanie pokoju, poczynawszy od naszych serc, od rozeznawania, czy nie jesteśmy poddani jakiejś ideologizacji czy inwazji złego ducha. Ważna jest szczerowość w

poszukiwaniu pokoju wewnętrznego i w okazywaniu solidarności potrzebującym. Nasze myśli były skierowane szczególnie na Ukrainę, zwrócone na sytuację wojny i wszystkich tych, którzy przyjmują uchodźców – podkreśliła s. Jolanta. Papież powiedział, żeby nie ograniczyć się do dobroczynności. Dobroczynność nas nie przemienia wewnętrznie. Możemy coś dać i pozostać tacy sami.

Natomiast Franciszek zachęcił do bezpośredniego kontaktu, do tego, abyśmy podejmowały gesty i kroki, które będą służyły wejściu w kontakt z konkretnymi osobami, bo to jest dotknięciem – jak mówi Papież – żywego ciała Chrystusa cierpiącego” – powiedziała papieskiej rozgłośni s. Kafka.

Przewodnicząca Międzynarodowej Unii Przełożonych Generalnych była poruszona również gestem Papieża, który w imieniu Kościoła i biskupów przeprosił zgromadzenia żeńskie za podważanie ich autonomii oraz inne błędy popełnione wobec nich w przeszłości.

Za: www.vaticannews.va

KAPITUŁA GENERALNA KAMILIANÓW

2 maja 2022 roku w małej miejscowości Nemi nieopodal Rzymu rozpoczęła się 59 Kapituła Generalna Zakonu Posługujących Chorem. Głównym celem Kapituły jest pogłębienie refleksji na temat prorockiego wymiaru kamilińskiego charyzmatu w trzech wymiarach czasowych: przeszłości, teraźniejszości i przyszłości.

Ponadto Kapituła dokonuje wyboru najwyższych władz Zakonu: Generala i czterech Konsultorów.

W pierwszych dniach Kapituły Generalnej mieliśmy okazję wysłuchać wielu relacji dotyczących działalności Zakonu na całym świecie. Jedno z ciekawszych wystąpień było poświęcone procesom beatyfikacyjnym prowadzonym przez kamilińskiego postulatora.

Okazuje się, że na chwilę obecną Kamilianie promują następujących kandydatów do świętości: Maria Aristeia Ceccarelli, Alexandre Toe, Germana Sommaruga, Nicola D'Onofrio i Ettore Boschini.

W sobotę 7 maja nastąpiło oficjalne rozwiązanie dotychczasowej Konsulty Generalnej. W jej miejsce zostali wybrani przez Kapitułę: Przewodniczący Kapituły oraz czterech Definitory. Stali się oni Naczelny Zarządem Zakonu do czasu wyboru nowego Generała i Konsultorów. Przewodniczącym Kapituły wybrano o. Pedro Tramontin (USA), zaś wśród Definitorów znaleźli się zakonnicy z Hiszpanii, Włoch, Indii i Burkina Faso.
Za: www.kuria.kamilianie.eu

PIERWSZA DAMA U PAULINÓW W KAMIEŃCU PODOLSKIM

28 kwietnia 2022 r. Kamieniec Podolski gościł wybitnych gości z Polski. Miasto odwiedziła Pierwsza Dama Rzeczypospolitej Polskiej, Pani Agata Kornhauser-Duda. Głównym celem jej podróży było spotkanie z uchodźcami wojennymi, którzy znaleźli schronienie w paulińskim klasztorze w Kamieńcu Podolskim. Od początku wojny na Ukrainie Zakon Paulinów przez posługę o. Justyna Miszczenko, przełożonego kamienieckiego klasztoru wraz ze współbraćmi zapewnił schronienie i wyżywienie setkom osób, którzy w celu ratowania życia byli zmuszeni opuścić swoje domy. Od ponad dwóch miesięcy w klasztorze mieszka około 60 osób, głównie kobiety z dziećmi z różnych zakątków Ukrainy. Ci, którzy stracili domy i uciekli m.in. z: Kijowa, Browarów, Hostomelu, Czernihowa, Sum, Chersonia oraz Mariupola mogą czuć się bezpiecznie w Kamieńcu Podolskim, gdzie nie toczą się walki. Wśród uchodźców znajdują się nie tylko katolicy, ale również prawosławni i wyznawcy innych religii. Dla wielu z nich pierwszy kontakt ze Wspólnotą Kościoła Katolickiego odbył się właśnie w czasie wojny, gdy spotkali się z bezwarunkową akceptacją przekraczając próg paulińskiego klasztoru w Kamieńcu Podolskim.

Spotkanie Ojców Paulinów z Pierwszą Damą rozpoczęło się modlitwą w kościele pw. św. Mikołaja w Kamieńcu Podolskim. W czasie powitania przełożony klasztoru o. Justyn Miszczenko wspominał o świętym patronie świątyni św. Mikołaju, który pomagał dzieciom, ubogim i rodzinom.

Dzisiaj Ojcowie Paulini czynią dokładnie to samo w Kamieńcu Podolskim. „Byłoby to jednak niemożliwe bez pomocy materialnej i humanitarnej, zwłaszcza z Polski” podsumował przełożony klasztoru i proboszcz parafii.

Po modlitwie Pani Agata Kornhauser-Duda udała się do jadalni, gdzie spotkała się z ukraińskimi rodzinami. W imieniu Pana Prezydenta Andrzeja Dudy Pierwsza Dama RP zwróciła się do przesiedleńców zapewniając o wsparciu i gotowości do dalszej pomocy. Powiedziała, że wierzy w zwycięstwo Ukrainy i bez względu na to, jak długo potrwa ta walka, zapewniła, że Polska nie znuży się we wspieraniu narodu ukraińskiego: „Będziemy Wam pomagać, dopóki to będzie konieczne”. Pani Prezydentowa stwierdziła, że Polacy przyjmują i będą nadal przyjmować ukraińskie kobiety i dzieci, będą zbierać pieniądze w Polsce i na całym świecie, nie zostawią Ukraińców w tej walce.

Pierwsza Dama wspominała o swoim mężu, który wyjaśnił jej, że żołnierze ukraińscy będą z wielką odwagą bronić swej ziemi, gdy będą pewni, że ich rodziny są bezpieczne. „Uwierzcie mi” –

zapewniła Pani Agata – „Jeśli macie goś z rodziny teraz w Polsce, my dbamy o waszych bliskich”. Pani Agata Kornhauser-Duda z dumą wspominała rozmowy telefoniczne swojego męża Andrzeja Dudy Prezydenta Polski, z Prezydentem Ukrainy Wołodymyrem Zełenskim, które zawsze zaczynają się od powitania Pana Zełenskiego w języku angielskim: „Witaj, mój przyjacielu”.

Proste i bezpośrednie słowa wywołały żywą reakcję ukraińskich przesiedleńców: uśmiechami odpowiadali na żarty, łzami – na szczerość i oddanie Polaków. Atmosfera wizyty przypominała ciepłe spotkanie przy kominku u bliskich osób. W taki sposób można opisać czas spędzony przez Pierwszą Damę z mieszkańcami kamienieckiego klasztoru: spotkanie z przyjaciółmi.

W trakcie odwiedzin Pierwsza Dama była otoczona ukraińskimi dziećmi, które były przejęte wizytą niezwykłego gościa. Na koniec Pani Prezydentowa podarowała każdemu dziecku pluszową zabawkę. Wraz z panią Agatą Kornhauser-Dudą w spotkaniu wzięli udział Pan Minister Adam Kwiątkowski, Konsul RP Pan Damian Charczyński, Pan Artur Paradowski oraz ordynariusz Diecezji Kamieniecko-Podolskiej ks. bp Leon Dubrawski. Na zakończenie o. Justyn podziękował wybitnym gościom za wizytę i wszelką pomoc dla przesiedlonych. O. Miszczenko podzielił się również swoimi planami związanymi z budową centrum rehabilitacji dla żołnierzy i ofiar wojny na terenie parafii. Pani Agata Kornhauser-Duda zapewniła o gotowości ze strony polskiej do finansowego wsparcia tego projektu.

Za: www.paulini.pl

FRANCISZKAŃSKI MOST POMOCY DLA UKRAINY

Od początku wojny franciszkanie z Asyżu organizują pomoc dla Ukrainy. Włączają w to wspólnoty rozsiane na całym świecie, które organizują zbiórki funduszy oraz otaczają modlitwą pięć klasztorów konwentalnych, które stały się ośrodkami pomocy humanitarnej, domami dla uchodźców oraz przedszkolami i szkołami dla najmłodszych.

„Staramy się odpowiadać na bieżące wyzwania, które w ciągu tych wojennych tygodni zmieniają się. Na początku bardziej koncentrowaliśmy się na pomocy uchodźcom, teraz staramy się jak najwięcej wsparcia przekazać na tereny okupowane” – podkreśla brat Mikola Orach proboszcz kościoła św. Antoniego we Lwowie, przy którym schronienie wciąż znajdują uchodźcy. Franciszkanin nazywa to miejsce „klasztorom ostatnich wieczery”, ponieważ właśnie w nim rodziny jedzą ostatni wspólny posiłek. Potem mężczyźni wracają walczyć a kobiety z dziećmi wyruszają

do Polski. „Naszą gościnnością staramy się uśmierzyć ból rozstania” – mówi brat Orach.

Franciszkanie z ukraińskiej Kustodii Krzyża Świętego pozostali z ludźmi także w ostrzeliwanym mocno w ostatnich dniach Kramenzuku. W mieście zostali najbiedniejsi i osoby starsze. „W tym mieście mówi się głównie po rosyjsku więc ludzie mieli nadzieję, że najeźdźcy ich oszczędzą niestety byli świadkami okrutnych morderstw, gwałtów i grabieży” – podkreśla franciszkanin. Wskazuje, że międzynarodowa solidarność z Ukrainą jest wciąż ogromna, rosną jednak potrzeby. Jednym z priorytetów są obecnie dostawy leków i środków opatrunkowych. „W miarę naszych sił jakoś sobie radzimy i udaje nam się dostarczać wsparcie nawet na tereny okupowane przez Rosjan.

Obawiamy się jednak, że w miarę przedłużania się wojny zainteresowanie świata cierpiącą Ukrainą zacznie się zmniejszać” – mówi brat Orach apelując: „Nie zapominajcie o nas! Potrzebujemy waszego wsparcia, by uratować naszą ojczyznę, a następnie odbudować Ukrainę”.
Za: www.vatican-news.va

MARIANIN Z CHARKOWA: Z POWODU KONTROFENSYWY W SERCA WSTĘPUJE NADZIEJA

Ukraina jest bliska oczyszczenia okolic Charkowa z wojsk rosyjskich. Udaną kontrofensywę chwala eksperci, którzy przyznają, że obrońcy nabrali pewności siebie w walce z najeźdźcą i mają duże szanse na całkowite wyparcie wroga z obwodu charkowskiego, a tym samym zażegnanie niebezpieczeństwa przejścia przez Rosjan drugiego co do wielkości ukraińskiego miasta. „Dla nas to wielka radość, w serca wstępuje nadzieja” – mówi pracujący w Charkowie marianin ks. Mikołaj Bieliczew.

„To dzieje się powoli, tak od pięciu dni, nasi przejmują wioskę po wiosce. Dzięki temu jest znacznie mniej ostrzałów, wcześniej było nawet 50 na dzień, w tej

chwili zdarzają się maksymalnie trzy, cztery. To bardzo pocieszające – mówi ks. Bieliczew. – W jednej z wiosek na północ od Charkowa, zajętej od początku wojny, przebywała znajoma naszej parafianki. Ci ludzie cały ten czas spędzili w piwnicy. Pisała do swojej koleżanki, że czekają na naszych, że mają nadzieję.

Przez ostatni tydzień, albo nawet więcej, brakowało im wszystkiego. Nie było gazu, prądu i wody. Posiłki gotowali na ulicy na otwartym ogniu, kiedy w pobliżu nie było okupantów i nikt do nich nie strzelał. Ale wczoraj się doczekali. Bardzo się

ucieszyłem, kiedy przyszła wiadomość, że zostali wyzwoleni, bo w tej piwnicy było bardzo wielu ludzi”.

Zakonnik przyznaje, że prezydent Rosji nie ma co pokazać podczas jutrzejszej parady z okazji tzw. Dnia Zwycięstwa i w związku z tym Rosjanie mogą uderzyć ze szczególną brutalnością. W związku z tym Wołodymyr Zełenski zaapelował do swoich rodaków, aby przestrzegali godziny policyjnej i nie lekceważyli syren alarmowych.

„Może do końca zniszczą Mariupol, to jedyne, co mogą osiągnąć. Na Ukrainie obawiamy się tego dnia ataków rakietowych i terrorystycznych. W wielu miastach władze ogłosiły jutro godzinę policyjną, która potrwa całą dobę. W Charkowie nie, ale proszą, żebyśmy pozostali w domach, powstrzymali się od wizyt na cmentarzach, bo naprawdę te ataki są bardzo prawdopodobne” – informuje ks. Bieliczew.
Za: KAI

KAPUCYŃSKIE WIĘŚCI Z UKRAINY

Wojna w Ukrainie trwa już ponad dwa miesiące. Minister Prowincjalny, brat Marek Miszczyński, kilka dni temu pojechał odwiedzić braci posługujących u naszych wschodnich sąsiadów. Zapraszamy do zapoznania się z kolejną porcją informacji z Ukrainy.

4 maja 2022 – Środa:

Br. Błażej Suska *Noc inna od poprzednich. Nocowaliśmy z br. Markiem w Starymkonstantynowie. Niedaleko potężne lotnisko wojskowe. Loty ćwiczeniowe czy bojowe? – nie wiemy. Słychać startujące wojskowe samoloty. Bogu dzięki, żyjemy. Dwie godziny staliśmy na stacji benzynowej. Sukces. Zatankowaliśmy po 10 litrów na osobę. Ludzie w kolejce bardzo wyrozumiali. To też czas wojenny. Brakuje paliwa.*

Br. Maciej Styburski (Krasitów) *W Krasitowie bardzo spokojnie. Normalne życie parafialne się toczy, tylko z małymi wyjątkami. Nie licząc opieki nad uchodźcami i wydawaniem pomocy*

humanitarnej. Bracia ze Starokonstantynowa podzielą się z nami pomocą humanitarną z Caritasu, która przyszła z Italii.

Br. Marek Lisowski (Dniepr) *U nas spokojnie, chociaż alarm wieczorny był podejrzanie niepokojący. Pomoc humanitarna, remonty, goście na nocleg i wyjazd br. Wadyma do wojskowych na spowiedzi i Mszę.*

3 maja 2022 – Wtorek:

Br. Błażej Suska *68. wojenna noc w Winnicy, gdzie obecnie przebywam, przebiegła spokojnie. Modlimy się za nasze ojczyzny i nasze kraje. Prosimy Boga o Pokój dla Ukrainy i naszych serc. Spotkanie br. Marka, Prowincjała, mimo świadomości wojny, sprawia wiele radości braciom. Poniżej znajduje się zdjęcie wspólnoty domowej z Winnicy wraz z Ministrem Prowincjalnym.*

Br. Jarosław Fedirczuk (Winnica) *Dzięki Bogu drugą dobę bez alarmów przeciwlotniczych. Kończy się krótka wizyta w Winnicy*

Ministra Prowincjalnego, br. Marka Miszczyńskiego i br. Błażeja Suski. Dziś również nocowali wolontariusze z Polski.

2 maja 2022 – Poniedziałek:

Br. Błażej Suska W naszym rejonie nie było działań wojennych. Na wschodzie regularna wojna. Oremus! Pamiętajmy o Mariupolu. Jest z nami br. Marek, prowincjał z Krakowa. Wspólnie sprawowaliśmy Eucharystię w kijowskim kościele. Razem z Panią Ludą i br. Sergiejem, odwiedziliśmy ważne miejsca bohaterskiej obrony Kijowa. Miasta: Irpiń, Bucza, Hostomel, Oзера, to miasta, dzięki którym Kijów nie został okrążony i

zdobyty. Naszym przewodnikiem był jeden z miejscowych aktywistów, ratownik. Bardzo zany człowiek, patriota. Odwiedziliśmy groby naszych obrońców, którzy oddali życie w obronie Ukrainy. Nowe groby.

Br. Maciej Styburski (Krasilów) Noc przeszła spokojnie, a poranek słoneczny i ciepły w Krasilowie. Cieszymy się Dniem Pańskim. Wczoraj i dziś siostry kapucynki rozwoziły pomoc humanitarną do wioski Słobidka krasilowska.

1 maja 2022 – Niedziela:

Br. Błażej Suska (Kijów) Otrzymaliśmy z Lwowa pierwsze zdjęcie br. Marka, Prowincjała ze wspólnotą lwowską. Brat Prowincjał we Lwowie. Wczoraj, późnym wieczorem razem z braćmi Sławkiem i Andrzejem, Marek dojechał do Kijowa. Jesteśmy już razem. Deo gratias! We wspomnianym Lwowie bracia zorganizowali kolejną, może już tradycyjną, „Maryjną noc czuwania”.

Kolejni dziennikarze z Polski, którzy traktują nasz klasztor wyjątkowo, przyjechali na krótki czas, aby prosić o błogosławieństwo na drogę do Kremstorska. Do naszego sanktuarium o. Pio w Kijowie przybywają wielcy i mali ludzie tego świata, prosząc naszego orędownika o wstawiennictwo, a nas braci mniejszych o błogosławieństwo. Za: www.kapucyni.pl

OBLAT PRZEWODNICZĄCYM KONSULTY WYŻSZYCH PRZEŁOŻONYCH BIAŁORUSI

Jest reprezentantem zakonników wobec Watykanu i Konferencji Episkopatu Białorusi.

Podczas spotkania Grupy Koordynacyjnej Wyższych Przełożonych, Delegatów i Przedstawicieli Męskich i Żeńskich Instytutów oraz Stowarzyszeń Życia Apostolskiego na Białorusi powołano o. Andrzeja Juchniewicza OMI na przewodniczącego rady. Wyboru dokonano 5 maja br. w Salezjańskim Centrum Młodzieżowym w Mińsku. Jego kadencja potrwa trzy lata.

Ojciec Andrzej Juchniewicz OMI urodził się w 1982 roku na Białorusi. Wstąpił do Zgromadzenia Misjonarzy Oblatów Maryi

Niepokalanej. Nowicjat odbył na Świętym Krzyżu, gdzie złożył pierwsze śluby zakonne 8 września 2002 roku.

Święcenia prezbiteratu przyjął z rąk abp. Stanisława Gądeckiego w Obrze, 31 maja 2008 roku. Od 2012 roku jest proboszczem i kustoszem sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej w Szumilinie koło Witebska. Od 2018 roku pełni funkcję Superiora Misji na Białorusi.

Grupa Koordynacyjna Wyższych Przełożonych, Delegatów i Przedstawicieli Męskich i Żeńskich Instytutów i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego na Białorusi jest publiczną osobowością prawną, ustanowioną przez Stolicę Apostolską. Przewodniczący gremium reprezentuje zakonne wspólnoty przed Watykanem oraz Konferencją Episkopatu Białorusi. W kraju posługuje 55 instytutów życia konsekrowanego i stowarzyszeń życia apostolskiego (24 męskie i 31 żeńskie). Za: www.oblaci.pl

Zapowiedzi wydarzeń

IV KONGRES MŁODYCH OSÓB KONSEKROWANYCH

W dniach 22-25 września 2022 r. odbędzie się w Licheniu Starym IV Kongres Młodych Osób Konsekrowanych. „Powstań i świeć” (Iz 60, 1a) – to temat przewodni tego Kongresu.

Logo: Przedstawia litery MK, które są skrótem od słów „młodzi konsekrowani” zawarte w płomieniu. Barwy logo, to energetyczny gradient, który podkreśla młodość, żywioł i wspólnotę.

Uczestnicy: Chcemy się spotkać i podzielić dobrem! Zapraszamy do udziału członków instytutów życia konsekrowanego, zakonników i siostr zakonnych po piątym roku od rozpoczęcia formacji (lub co najmniej rok po profesji zakonnej, przyrzeczeniach...). Górnej granicy wiekowej nie ma.

MŁODZI
KONSEKROWANI

Już samo przygotowywanie IV Kongresu w tak różnorodnej grupie młodych konsekrowanych jest inspirującym doświadczeniem. Co dopiero, gdy spotkamy się na samym kongresie? 😊

Program IV Kongresu Młodych Konsekrowanych - Powstań i świeć (Iz 60,1)

Sanktuarium Matki Bożej w Licheniu Starym – 22-25 września 2022 r.

● CZWARTEK 22 WRZEŚNIA

14.00 Przyjazd uczestników - rejestracja w domach pielgrzyma Arka i Betlejem
Dla chętnych: oprowadzanie po Sanktuarium i zwiedzanie Muzeum im. ks. J. Jarzębowskiego
 19.00 Msza święta – ks. Dariusz Bartocha SDB
 20.00 Słowo na rozpoczęcie – o. Robert Wawrzeński OMI, sekretarz wykonawczy KWPZM;
 oraz przesłanie od br. R. kard. Cantalamezza OFM-Cap, kaznodzieja Domu Pańskiego

● PIĄTEK 23 WRZEŚNIA

7.30 Jutrznia i wprowadzenia do medytacji – o. Michał Deja OFM-Cap
Czas na osobiste Lectio divina
 10.30 Konferencja: *Co z naszą tożsamością? – biskup Jacek Kiciński CMF, przewodniczący Komisji ds. Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego KEP*
 12.00 Msza święta – biskup Jacek Kiciński CMF
Czas na osobistą modlitwę
 15.00 Grupy dzielenia dla uczestników
 16.30 Konferencja: *Czy i wy chcecie odejść? Dlaczego decydujemy się zostać?*
 – o. Michał Nowak OFMConv
 17.30 Nieszpory – o. Michał Deja OFM-Cap
 20.00 Wieczór świadectw: *Pasja konsekwacji.*
 – s. Władysława Krasicińska, s. Maria (Anuncjotka), Inga Pozorska

● SOBOTA 24 WRZEŚNIA

7.30 Jutrznia i wprowadzenia do medytacji – o. Michał Deja OFM-Cap
Czas na osobiste Lectio divina
 10.30 Konferencja: *„Bóg oddzielił światło od mroku” (Hi 26, 10) – o. Krzysztof Pałys OP*
Czas na osobistą modlitwę
 12.00 Msza święta – o. Krzysztof Pałys OP
 15.00 Grupy dzielenia dla uczestników
 16.30 Konferencja: *Jakiego „światła” potrzebuje dzisiaj świat od osób konsekrowanych?*
 – Franciszek Kucharczak
 17.30 Nieszpory – o. Michał Deja OFM-Cap
 20.00 Wieczór modlitwy: *„Wy jesteście światłem świata” (Mt 5, 14a) – ks. Marek Chmielniak SAC*

● NIEDZIELA 25 WRZEŚNIA

7.30 Jutrznia i wprowadzenia do medytacji – o. Michał Deja OFM-Cap
Czas na osobistą modlitwę
 10.00 Konferencja i podsumowanie – ks. Marek Chmielniak SAC i ks. Dariusz Bartocha SDB
 12.00 Msza święta kończąca Kongres i uroczysty Akt Zawierzenia naszych Zgromadzeń

i Instytutów – ks. Marek Chmielniak SAC
Wyjazd po obiedzie

Kongres będzie mieć charakter modlitewno-formacyjny. Podczas całego Kongresu będzie trwała nieustanna Adoracja Najświętszego Sakramentu z możliwością wpisywania się na poszczególne godziny. Posiłki będą zapewnione od kolacji w czwartek do obiadu w niedzielę włącznie. Więcej informacji: www.mlo-dzikonsekwowani.zyciezakonne.pl

PIELGRZYMKĄ DO MEDJUGORIE

Instytut Teologii Życia Konsekwowanego we Wrocławiu zaprasza: Osoby Konsekwowane (Siostry, Braci, Prezbiterów), Osoby z Instytutów Świeckich oraz z Indywidualnych Form Życia Konsekwowanego oraz Osoby Świeckie na pielgrzymkę modlitewną osób konsekrowanych do Medjugorie w dniach 2 – 9 lipca 2022.

Program Ramowy (szczegółowy będzie podawany w trakcie realizacji pielgrzymki z jednodniowym wyprzedzeniem). 2 lipca (sobota) Wyjazd spod kościoła św. Wawrzyńca, ul. Odona Bujwida 51 we Wrocławiu po Eucharystii (Msza o godz. 9.00) 3 – 8 lipca pobyt w Medjugorie.

Program Sanktuarijny: Nawiedzenie miejsc ważnych dla Medjugorie: Góra Objawień z modlitwą różańcową, Góra Krzyża z nabożeństwem Drogi Krzyżowej, zapoznanie się z historią Sanktuarium, codzienny udział w programie modlitewnym międzynarodowym oraz codzienna Eucharystia w języku polskim.

Przewidziane są również spotkania według możliwości i dostępności Osób i Wspólnot. Wspólny wyjazd do Tihliny (kościół z łaskami słynącą figurą Matki Bożej – zdjęcie)

8 lipca (piątek) wyjazd z Medjugorie po śniadaniu. W drodze powrotnej chorwackie Lourdes (Svetište Vepric).

9 lipca (sobota) w godzinach przedpołudniowych przyjazd do Wrocławia.

Koszt: 600 zł i 220 euro. Cena obejmuje: przejazd autokarem, opłaty autostradowe i drogowe, ubezpieczenie, 5 noclegów w Medjugorie, 2 posiłki dziennie (śniadanie i obiadokolacje) oraz inne wydatki związane z organizacją wyjazdu i pobytu na pielgrzymce (tłumacze, przewodnicy, koszty realizacji programu). Potrzebny ważny Dowód Osobisty lub Paszport.

Trasa przejazdu: Czechy, Słowacja, Węgry, Chorwacja, Bośnia i Hercegowina.

Więcej informacji można uzyskać pod tel.: 71/328 06 61 lub mail: psiktzk@gmail.com oraz na stronie: www.klaretyni.pl **Zapisy** trwają do 20 czerwca 2022 roku. Liczba miejsc jest ograniczona. O. Aleksander Bober CMF

SYMPOZJUM O ZMIANACH W KODEKSIE PRAWA KANONICZNEGO

Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, Wydział Prawa Kanonicznego mają zaszczyt zaprosić do udziału w **Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej**

Nowelizacja Kodeksu prawa kanonicznego w latach 1983-2021

Która odbędzie się 25 maja 2022 roku w Auli Jana Pawła II (ul. Dewajtis 5, 01-815 Warszawa)

PROGRAM

9.30 – Powitanie Gości – Ks. dr hab. Tomasz BIAŁOBRZESKI, prof. ucz.
 Dyrektor Instytutu prawa kanonicznego WPK UKSW

Otwarcie Konferencji – J.M. Ks. prof. dr hab. Ryszard CZEKAŁSKI Rektor UKSW

Sesja I Przewodniczący O. dr hab. Przemysław MICHOWICZ OFMConv. (UPJP II)

9.45 – 10.15 – Ks. dr hab. dr h.c. Leszek ADAMOWICZ, prof. ucz. (KUL)

Zmiany w Kodeksie prawa kanonicznego w latach 1983-2019

10.15 – 10.45 – Ks. dr hab. Piotr MAJER, prof. ucz. (UPJP II)

Istotne zmiany w nowym polskim tłumaczeniu Kodeksu prawa kanonicznego z 1983 roku

10.45– 11.15 – O. dr hab. Marek SAJ
CSsR, prof. ucz. (UKSW)

**Struktura znowelizowanej Księgi VI
Kodeksu prawa kanonicznego z 1983
roku**

11.15– 11.45 – Ks. dr hab. Krzysztof
MIKOŁAJCZUK, prof. ucz. (KUL)

**Zmiany w części ogólnej znowelizowa-
nej Księgi VI Kodeksu prawa kano-
nicznego z 1983 roku**

11.45 – 12.15 – Dyskusja

12.15-12.45 – Przerwa na kawę

Sesja II

Przewodniczący O. prof. dr hab. Wie-
sław KIWIOR OCD (UKSW)

12.45 – 13.15 – Ks. dr hab. Marek
STOKŁOSA SCJ, prof. ucz. (UKSW)

**Przestępstwa przeciwko sakramen-
tom w znowelizowanej Księdze VI Ko-
deksu prawa kanonicznego z 1983
roku**

13.15 – 13.45 – o. dr hab. Dariusz
BOREK O.Carm., prof. ucz. (UKSW)

**Przestępstwa przeciwko VI przykaza-
niu Dekalogu w znowelizowanej Księ-
dze VI Kodeksu prawa kanonicznego z
1983 roku**

13.45 – 14.15 – Ks. dr hab. Arkadiusz
DOMASZK SDB, prof. ucz. (UKSW)

**Przestępstwa w obszarze dóbr mate-
rialnych w znowelizowanej Księdze VI
Kodeksu prawa kanonicznego z 1983
roku**

14.15 – 14.45 – Dyskusja

14.45 – Zakończenie Konferencji – Ks. dr
Rafał KAMIŃSKI CSMA, *Prodziekan
WPK UKSW*

*W Konferencji będzie również można
uczestniczyć zdalnie, poprzez połączenie
internetowe. Link ukaże się na stronie in-
ternetowej Wydziału Prawa Kanonicz-
nego UKSW kilka dni przed Konferencją.*

W imieniu organizatorów

O. dr hab. Dariusz BOREK O.Carm.,
prof. ucz., *Dziekan WPK UKSW*

Odeszli do Pana

ŚP. O. EUGENIUSZ POKRYWKA OP (1945-2022)

Ze smutkiem informujemy, że po długiej chorobie, którą znosił z wiarą i męstwem, odszedł do Pana o. Eugeniusz Pokrywka OP. W wieku 77 lat, w 48. roku kapłaństwa dnia 8 maja Roku Pańskiego 2022 zmarł w klasztorze gdańskich dominikanów śp. ojciec Eugeniusz Pokrywka dominikanin, kaznodzieja, przyjaciel i wychowawca osób niewidomych.

Nasz Świętej Pamięci Współbrat przyszedł na świat 22 marca 1945 roku w Majdanie Sieniawskim w rodzinie Wojciecha i Zofii z domu Działo, był wychowankiem ośrodka dla niewidomych i niedowidzących w Laskach koło Warszawy.

Do Zakonu wstąpił w 1967 roku, święcenia prezbiteratu przyjął 1974 roku. Pracował w klasztorach w Warszawie, Prudniku, Jarosławiu. Był przeorem klasztorów w Borku Starym i Lublinie.

W roku 2000 został członkiem zarządu Towarzystwa Opieki nad Ociemniałymi oraz wychowawcą w ośrodku w Laskach. Od roku 2011 aż do śmierci był kapelanem klasztoru Sióstr Franciszkanek Służebnic Krzyża w Gdańsku-Sobieszewie. Odszedł opatrzony Sakramentami Świętymi na życie wieczne.

Za: www.info.dominikanie.pl

ŚP. KS. STANISŁAW URBAŃCZYK SDB (1930-2022)

W wieku 92 lat zmarł 6 maja ks. Stanisław Urbańczyk SDB, salezjanin, wieloletni dyrektor Zespołu Szkół Salezjańskich w Oświęcimiu, nauczyciel, spowiednik w oświęcimskim sanktuarium.

Stanisław Urbańczyk urodził się 3 lutego 1930 roku w Woli koło Pszczyny jako najmłodszy wśród sześciorga rodzeństwa. W czasie okupacji niemieckiej kształcił się pod okiem rodziców i dopiero w 1946 roku rozpoczął naukę w Gimnazjum Salezjańskim w Oświęcimiu. Podjął studia na Uniwersytecie Wrocławskim na wydziale matematyczno-fizyczno-chemicznym. Umożliwiło mu to w następnych latach nauczanie przedmiotów ścisłych.

W 1958 r. otrzymał święcenia kapłańskie. Był Dyrektorem Zespołu Szkół Zawodowych Towarzystwa Salezjańskiego w Oświęcimiu nieprzerwanie przez 25 lat,

od 1971 r. Na emeryturze posługiwał jako spowiednik w Sanktuarium Matki Bożej Wspomożenia Wiernych.

W 2016 r. ks. Stanisław Urbańczyk został uhonorowany nagrodą „MIR” przyznawaną osobom szczególnie zasłużonym dla działalności wychowawczej, edukacyjnej, ewangelizacyjnej i naukowej w Inspektorii Krakowskiej.

Duchowny opiekował się Stowarzyszeniem Wychowanków Salezjańskich. W uznaniu za wybitne osiągnięcia w pracy wychowawczej został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski – Order Polonia Restituta, oraz wieloma innymi odznaczeniami i wyróżnieniami.

Msza św. żałobna zostanie odprawiona w poniedziałek, 9 maja 2022 roku, o godzinie 10:30 w sanktuarium Matki Bożej Wspomożenia Wiernych w Oświęcimiu.

Za: **KAI**

ŚP. O. KORDIAN KAZIMIERZ ORZECZOWSKI OFMConv (1934 – 2022)

Śp. Ojciec Kordian Kazimierz Orzechowski, profes wieczysty i kapłan Prowincji Matki Bożej Niepokalanej w Polsce Zakonu Braci Mniejszych Konwentalnych, jubilat w Zakonie i kapłaństwie, zmarł dnia 5 maja 2022 r. w szpitalu w Zgierzu, w wieku 87 lat, przeżywszy 69 lat w Zakonie i 62 lata w kapłaństwie.

Śp. o. Kordian urodził się 23 sierpnia 1934 r. w Pacanowie, w powiecie Busko-Zdrój, w ówczesnym województwie kieleckim. Pochodził z rodziny Nikodema i

Marii z domu Łuszcz. Miał jedną siostrę i jednego brata. Na chrzcie świętym sprawowanym 26 sierpnia 1934 r. w parafii pw. Św. Marcina w Pacanowie otrzymał imię Kazimierz.

O. Kordian rozpoczął naukę w Szkole Powszechnej w roku 1941 w Pacanowie, przerwana na jeden rok, ze względu na działania wojenne i przetaczający się front. W swym życiorysie z 8 lipca 1951 r. napisał: Po ukończeniu 7 klas jedynym moim marzeniem była myśl wstąpienia

do Małego Seminarium, aby pracować na chwałę Bożą. To marzenie, młodego Kazimierza, dzięki łasce Bożej, zostało spełnione i 1 września 1949 r. rozpoczął on naukę w Małym Seminarium w Niepokalanowie. Gdy ukończył 9 klasę – jak to było w tradycji – złożył w 1951 r. podanie o przyjęcie do nowicjatu w Łodzi-Łągiewnikach, wyrażając swoje pragnienie poświęcenia się na wyłączną służbę Niepokalanej w zakonie franciszkańskim jako przyszły kapłan. Oficjalnie rozpocznie go obłóczynami 30 sierpnia 1951 r. Tam

otrzyma imię Kordian i pod opieką Mistrza, o. Augusta Rosińskiego, będzie przygotowywał się do złożenia pierwszych ślubów zakonnych, które składa 31 sierpnia 1952 r. Po latach formacji, 4 października 1956 r. w Uroczystość Świętego Franciszka z Asyżu, w Krakowie złoży profesję wieczystą.

Po kanonicznym roku nowicjatu, o. Kordian dokończył pozostałe klasy szkoły średniej w Małym Seminarium w Niepokalanowie. W latach 1954-1956 rozpoczyna formację do kapłaństwa i studia filozoficzne w Łodzi-Łagiewnikach, a następnie od roku 1956 do roku 1959 kontynuuje studia teologiczne w Seminarium Ojców Franciszkanów w Krakowie, a na ostatni rok studiów teologicznych wraca do Łodzi-Łagiewnik. W opinii wychowawców uchodził za spokojnego, prostolinijnego, ułożonego, życzliwego dla braci oraz rozmodlonego i gorliwego zakonnika. Sakrament święceń w stopniu diakonatu przyjął w Łodzi-Łagiewnikach 29 listopada 1959 r., a święcenia prezbiteratu 7 lutego 1960 roku również w Łodzi-Łagiewnikach z rąk ks. bp Jana Kulika.

Zaraz po święceniach udaje się na swoją pierwszą placówkę jako katecheta i duszpasterz dzieci i młodzieży w Gdańsku. Tę samą funkcję będzie pełnił również w kolejnych klasztorach, do których zostanie posłany: w Kwidzynie (1961-1964), w Sławnie (1964-1966), w Kołobrzegu (1966-1968), w Koszalinie (1968-1972). Natomiast w Skarżysku-Kamiennym od roku 1972 przez pierwsze dwa lata

będzie posługiwać jako wikariusz parafii i katecheta, a następnie od roku 1974, przez dwie kadencje, będzie pełnił urząd gwardiana i proboszcza.

W dniu 16 sierpnia 1980 r. zostaje przeniesiony do Kalisza, gdzie podejmuje się funkcji wikariusza parafii, katechety i ekonoma klasztoru. Po siedmiu latach owocnej pracy duszpasterskiej obediencja posyła go do klasztoru niepokalanowskiego, gdzie z wielkim oddaniem służy wspólnocie parafialnej i klasztornej, przyjmując pokornie wszelkie, zlecane mu obowiązki. Dnia 3 stycznia 1990 r. zostaje skierowany do Warszawy, gdzie m.in. pełni funkcję kierowcy Wikariusza Prowincji o. Fabiana Piętki. Z dniem 25

czerwca 1992 r. zostaje przeniesiony do klasztoru w Łodzi przy ul. Tatrzańskiej, gdzie oprócz obowiązków duszpasterskich, zostaje mu zlecona posługa ekonoma klasztoru, a tym samym pomoc w budowie nowego kościoła. Dnia 1 lipca 2004 r. zostaje posłany do klasztoru w Łodzi-Łagiewnikach, gdzie mimo wieku i przebytych chorób nadal bardzo chętnie angażuje się w pracę duszpasterską, a zwłaszcza niezwykle ofiarnie pełni posługę spowiednika. Dnia 4 maja 2022 r. na skutek gwałtownego pogorszenia się zdrowia, po przyjęciu sakramentu namaszczenia chorych, został przewieziony do szpitala w Zgierzu, gdzie następnego dnia o godz. 6.55 odszedł do Pana Boga po nagrodę życia wiecznego w Niebie.

W pamięci braci w Zakonie oraz świeckich, którym posługiwał, zapisał się jako pokorny, gorliwy, niezwykle uczynny, dobry i lubiany kapłan, gotowy nieść wszystkim pomoc i przybliżyć ich do Pana Boga nie tylko słowem, ale przede wszystkim własnym przykładem. Niech oglądanie Boga w krainie życia wiecznego będzie dla niego nagrodą.

Msza Święta pogrzebowa zostanie odprawiona 9 maja 2022 r. o godz. 11.00 w Sanktuarium św. Antoniego w Łodzi-Łagiewnikach, po czym jego ciało zostanie złożone na miejscowym cmentarzu w kwaterze franciszkańskiej. O. *Dariusz Mysz, Archiwista Prowincjalny*

ŚP. O. LESZEK MIKOŁAJ CZYŚCIECKI OFM (1951 – 2022)

Dnia 1 maja 2022 roku, w 71. roku życia, 44. roku pobytu w zakonie i w 40. roku posługiwania kapłańskiego, po długiej i ciężkiej chorobie, zmarł w szpitalu w Inowrocławiu o. Leszek Mikołaj Czyściecki z klasztoru św. Bonawentury w Pakości.

Urodził się 24 października 1951 roku w rodzinie Zygmunta i Stanisławy zd. Kowalska w miejscowości Sukowy pow. Inowrocław, woj. kujawsko – pomorskie, w parafii pw. św. Klemensa w Polanowicach, archidiecezja gnieźnieńska.

Po ukończeniu edukacji w zakresie szkoły podstawowej i zdaniu matury w Technikum Mechaniczno – Elektrycznym w Inowrocławiu, wstąpił do Arcybiskupiego Wyższego Seminarium Duchownego w Gnieźnie. Po trzech latach studiów poprosił franciszkanów o przyjęcie do Prowincji Wniebowzięcia NMP

Zakonu Braci Mniejszych w Katowicach-Panewnikach.

Dnia 4 września 1977 roku rozpoczął nowicjat, zakończony profesją zakonną złożoną na ręce o. prowincjała Damiana H. Szojdy. Profesję wieczystą złożył 28 listopada 1981. Studia seminaryjne zakończył w Wyższym Seminarium Duchownym Franciszkanów w Katowicach-Panewnikach. Święcenia diakonatu przyjął 9 lutego 1982 roku w kościele klasztornym św. Antoniego Padewskiego w Jarocinie, a 4 czerwca 1982 roku przyjął święcenia prezbiteratu z rąk ks. bpa Jana Michalskiego, gnieźnieńskiego biskupa pomocniczego.

Po święceniach rozpoczął pracę duszpasterską. Na początku był wikariuszem parafii pw. św. Bonawentury w Pakości (1982–1987), potem w Chorzowie-Klimzowcu (1987–1989), proboszczem w Katowicach- Starych Panewnikach (1989–1991).

Dnia 19 marca 1991 roku wstąpił do powstałej wtedy nowej prowincji franciszkańskiej w Polsce z siedzibą władz zakonnych w Poznaniu. W nowej prowincji, w roku 1992, został mianowany proboszczem parafii w Kadynach. Jednocześnie otrzymał polecenie odbudowy tamtejszego kościoła i klasztoru. Przebywał w

kilku klasztorach prowincji jako stacjonariusz, rekolekcjonista i misjonarz ludowy. Ze względu na swoje radosne i beztrojskie podejście do życia w 1996 roku, został odznaczony dyplomem Przyjaciela Dzieci i Młodzieży.

Dnia 4 maja 2022 roku, po uroczystościach pogrzebowych w kościele

klasztornym pw. św. Bonawentury w Pakości, o. Leszek spoczął wśród zmarłych współbraci na cmentarzu zakonnym w Pakości na Kalwarii.

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Mu wieczne spoczywanie!

Opracował: O. Benigny Z. Piechota OFM

Za: www.franciszkanie.net

KONFERENCJA WYŻSZYCH PRZEŁOŻONYCH ZAKONÓW MĘSKICH W POLSCE

we współpracy z Targami Kielce i Towarzystwem Ubezpieczeń Wzajemnych Polskiego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych

zaprasza na spotkania w ramach SACROEXPO 2022

zamknięte spotkania zakonne – 6-8.06.2022

6-7.06.2022 - spotkanie sekretarzy zakonów należących do KWPZM;

7-8.06.2022 - spotkanie ekonomów zakonów należących do KWPZM;

oraz

OTWARTE SPOTKANIE TEMATYCZNE - 07.06.2022 - W GODZINACH 10.30-12.30:

TERMOMODERNIZACJA I ZIELONA ENERGIA

dla ekonomów i administratorów dzieł

INNFACT – termomodernizacja i zielona energia – proponowane zmiany prawne (teoria i praktyka)

UWAGA! W spotkaniu tym mają wziąć udział przedstawiciele strony rządowej ze względu na prowadzone prace legislacyjne dotyczące m.in. wirtualnych magazynów energii itp.

DBAŁOŚĆ O LITURGIĘ I WYSTRÓJ KOŚCIOŁA

dla zakrystianów, odpowiedzialnych za kościół, kaplicę itp.

Dbałość o wystrój florystyczny i naczynia liturgiczne (teoria i praktyka)

DBAŁOŚĆ O OBIEKTY ZAKONNE I KOŚCIELNE

dla administratorów obiektów – na koniec otrzymają certyfikat

Dwugłos straży pożarnej i ubezpieczyciela nt. dbałości o obiekty (teoria i praktyka)

JAK NIE DAĆ SIĘ OSZUSTOM?

dla proboszczów, przełożonych, ekonomów i administratorów dzieł

Spojrzenie z perspektywy policji (teoria i praktyka)

UWAGA! W wypadku planu spotkania dla ekonomów zakonów męskich należących do KWPZM przewidziane jest szkolenie nt. bezpieczeństwa z policją i Komisją Nadzoru Finansowego, obejmujące szerszą perspektywę zagadnienia niż spotkanie przeznaczone dla przełożonych lokalnych i ekonomów.

FORUM WSPÓŁPRACY MIĘDZYZAKONNEJ BĘDZIE MIAŁO STOISKO W HALI E, PRZY WEJŚCIU GŁÓWNYM

Na stoisku będzie można spotkać m.in. przedstawicieli **ZWC św. Antoni TUV PZUW** (ubezpieczenie dla Kościoła), **PKN ORLEN** (paliwa dla Kościoła), **Orange Polska, Kawy zakonnej, Innfact-u** (prąd i gaz dla Kościoła w ramach dedykowanej grupy zakupowej), **InPostu-u** itp.

SERDECZNIE ZAPRASZAMY NA KAWĘ ZAKONNĄ, SPOTKANIA I ROZMOWY

W NAJBLIŻSZYM CZASIE WIĘCEJ SZCZEGÓŁÓW, KONTAKT: ekonom.konsulty@op.pl